

AUTHOR JACOB BEN ASCHER

NO. 214

TITLE 7587 / PIC
[EBEN HA-EZER]

RR _____

IMPRINT [GUADALAJARA, ABOUT 1482]

CALL NO. GOFF, HEB-58 ; ACC. 72052

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
C 2399

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.

הַיְיִוָּטִים לְשׂוֹמְרֵי הַבְּרִית
 יִהְיֶה עֲלֵיכֶם וְעַל לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְשׂוֹמְרֵי הַבְּרִית וְעַל לִבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל כִּי יִשְׁמְרוּ אֶת
 הַבְּרִית וְיִשְׁמְרוּ אֶת הַמִּצְוֹת
 אֲשֶׁר צִוִּיתִי וְיִשְׁמְרוּ אֶת
 הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִי וְיִשְׁמְרוּ

אֶת הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִי
 וְיִשְׁמְרוּ אֶת הַמִּצְוֹת
 אֲשֶׁר צִוִּיתִי וְיִשְׁמְרוּ אֶת
 הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִי וְיִשְׁמְרוּ
 אֶת הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִי וְיִשְׁמְרוּ
 אֶת הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִי וְיִשְׁמְרוּ
 אֶת הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִי וְיִשְׁמְרוּ
 אֶת הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִי וְיִשְׁמְרוּ
 אֶת הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִי וְיִשְׁמְרוּ
 אֶת הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִי וְיִשְׁמְרוּ
 אֶת הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִי וְיִשְׁמְרוּ
 אֶת הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִי וְיִשְׁמְרוּ
 אֶת הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִי וְיִשְׁמְרוּ
 אֶת הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִי וְיִשְׁמְרוּ
 אֶת הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִי וְיִשְׁמְרוּ
 אֶת הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִי וְיִשְׁמְרוּ
 אֶת הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִי וְיִשְׁמְרוּ
 אֶת הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִי וְיִשְׁמְרוּ
 אֶת הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִי וְיִשְׁמְרוּ
 אֶת הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִי וְיִשְׁמְרוּ
 אֶת הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִי וְיִשְׁמְרוּ
 אֶת הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִי וְיִשְׁמְרוּ

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
 ע"י חיים תש"ע

אדם שחש כי הוא נזקק לרפואה
 חייב להתייעץ עם רופאו
 ולא לטפל לעצמו.
 רפואה נכונה היא
 אהרן וכוונתו להציל
 את נשמתו.
 אדם שחש כי הוא נזקק
 לרפואה חייב להתייעץ
 עם רופאו ולא לטפל
 לעצמו. רפואה נכונה
 היא אהרן וכוונתו
 להציל את נשמתו.

אדם שחש כי הוא נזקק
 לרפואה חייב להתייעץ
 עם רופאו ולא לטפל
 לעצמו. רפואה נכונה
 היא אהרן וכוונתו
 להציל את נשמתו.
 אדם שחש כי הוא נזקק
 לרפואה חייב להתייעץ
 עם רופאו ולא לטפל
 לעצמו. רפואה נכונה
 היא אהרן וכוונתו
 להציל את נשמתו.

כינח חי נמי חייב רצול חוב שמענה (א) חתקינו חיפה דתופס לא אחר לו למסד חיפ
וכטל התופס אכל חי לנת רחיה חתדרינו חחונא (א) חיה ולא חצי לחיחר קרעו ל
זימחא דחיייתנא רחיה - כתב בעל העטור התופס (בעל חוב דחוקם שאינו חב לאחרים
חייב באחריותו דמי נכסיה עבר לנה לאים חלנה וכיון דאנה נכטר הנה וחייב באחריות
ומדברי חזק הרקם זל יראה שאינו חייב באחריותו שכתב שאם יאחר הנה להופס קבל עלך
אחריותו או החזיר לך חזק מעכמה שומעין לך דאפי' רב דאחר הילך חנה לפלוג שאפי' חייב ל
אם בק לחזור ולטעו חזן שומעין לך וק"פ הכי הוא באחריות הנה שאפי' חתם שנתנו לך חרענו
והאחינו אכל זה מתפס סוף חרענו יכול לחזר לא חתמותה לך ע"כ ומש"כ אכל נקתם אים
חייב באחריותו כתב הרמב"ם נכקד מתפס דכקדיון לתופסו (בעל חוב דחוקם שאינו חב
לאחרים חוץ לנה תפסתו לעפן זה שאם חנה התפקיד שאינו נעשה אטל טלן אכל בצו ואפי'
סביעה חסמתו ואם נתנו לאחרים אינו נחון ומח"ל אפי' חזן הכנול חוב רכזן חזן הנכקד
יכול לעכב הפקדון כסבלו אפי' חס הנה חודה ונכסיה חלנה יח"ל אפי' תפסתי כסבלו וירום
כ"כ שנתם ואם הנכקד חסרו לך חלנה חזן זו פשיעה ואפי' חס היה אחר סבר אינו חתקתי
ככד (פ) שאחר (א) חקיד או החזיתו לך היה גיבחו מחך או חסאר נכסיד ..

בן מלוח סבא כפטר חקנים ואין הנה כפצנו : דתב ר"ה שאין נזקקין ל שאין
נפרשו כלל שאם כפצו אפי' כפסעה אכל רב לכאם כתב סגובן ל
כפסעה ולזה הסכים אפי' הרקם וכתב הרזיה דאפי' כפרו חפסעה אינו חושל לא חס כ
פרמו כפרום - ובעל התרומות כתב שאם כתב ב נאחנות טל וועל בחי כחן כ"כ נכל
באי כחן חס אכל חס כתב ב נאחנות סתם חזן כ"כ הפורעין שלא כפצו רכל וצריך למסד
ואפי' הרקם זל כתב בתשובת שאין צריך כפסעה אפי' כנאחנות סתם י וים אחרים יפי' חס
חזן ב נאחנות והלך (א) חייב הים בתוך הזמן כיון דחיקה שאין חס פורט בתוך זמנו
נפרט בלא סמעה אע"פ סעמה כפסעה נירענו עבר זמנו ולא כהירא כיון סעמה עבר הזמן
ים לחוס סתם סלק ל חשמתו חתקום סגוף על יד סלח והוא טענו שאכר סטרו וכתב לו סובר
על ככתב רב לפיכך ודאי חייב לבעורה לנה ולאודוע חודשנו לנה וכתב הרמה שאם הוא
קרוכ כדי סובל הסלק ללך ולבא תוך קידו יחוס חודשנו לנה ונח כתב אדרכתא הנכסית
עוד דאסדריון ואודשנו לנה חס חזר הסלק ואחר סלח היה רובה לבא כתבנו אדרכתא
אנכסיה חזיר ואם אחר הסמא חתנא חי נמי חייב עכב סלח עז הלי סיערא חנטרינו לנה
טפי לא חנטרינו לנה ואפי' הרקם זל כתב האי אפי' לאודוע סכתב רב לפיכך כראה ל
כדי סילך סלח ויחזור תוך שלשים יום סהוא זמן כ"כ טפי חסלסים יום חזן יכו לאחר פירושן
הנה והחלה יבן סכר סלח ויסיכנו עם חום וינכנו עם חום ונס חזן הסלק יכול ללך
האור תוך שלשים יום סהוא זמן כ"כ יורדין לנכסיו חזיר וחנכין ל חום כתב הרמב"ם סלם
הנות צריך להביא לכה ואחר כך נפרט סלח כפצו רחסונה לקיים סטרו שפיה סגל חום
הקדינה אחרת ואינו חזיר כחן סלסיה סכסכים או סל פלוג חן ואפי' הרקם זל כתב בתשובת

המכה קיי
כל מה שיש לו רכוש וכו'
כל המלה נשכל חוס יכול לחב
ענין שיש לו חיי לו פרט לחטא וכן חס
הכסף וכו' וכל מה שיש לו חטא חטא בחטא
משה קראו מעמו כל שוחא והכרה להורידם החלה ואירע פני
מים שלא הורידוהו חס יש להורידו על פ חותה שוחא והכרה
זהו כל הקראו לחלה אי חייקור או זול כרשותא דלה קאי וכו'
ואם ירד החלה לכספי עה והחזיק בה או חדרה בלא כל חוב
בדו או רכושיו חפורם כיון מהיה יכול לקלקה בחטא
בה בלא ציווי כל ויש אומרים שאם עבר החזון מקרב ליה חס
כד החלה שיכול לקוכרה והחזו כה סכל ענין אינו יכול לחוכרה
לאח הראש אל שאלה חלה סרוכה לרד לכספי עה בלא שוחא והכרה
סכתוב בספר שיהיה לו רשות לנסח חוס חכל חרמיחצו לזה בלא
וחכרה בן כפיוו בן כפוח וכו' שכל תנאי בחזון קיים לרד
לקייחון חס לח סיהיה חנהג לבטל כי בפאן זה חוקה סכותבן
ולחכור נכסיו בלא שוחא והכרה חעפ שיהגן סכל חורידין חותו כסוחא וה
סיס לדון ער פ חלסון כנהגו הסופרים לבתוב בספרות כדחחרינו
לסון הדיוט חי כנדון זה נרקה לו רללו כל כתיבה החלה לרד לכספי עה
חלה סירד לכספי יתומים קודם שתרען לדון גולן הוי סאין כפרשן חכמי יתומים
באנעה וקודם שיסגם חן ל סוג אבות ככספיהם כחי יוחא דחחנהג וכל חייילח

לא מטעם חזק מעשה של חברה נקיייה לן מהא חייב ואין לך חזק גדול חזה מהכנסו
למקום שאינו יכול לגמול ואם חזרו מטלטלן אין חייבן למלם שאין מעמד בעל חוב על
המטלטלן אע"פ שתקנו הגאונים לגמול המטלטלן דיקדו היינו דוקא דעמד מהן כדמאכל
אם מכרום טקמיה אדאורייתא ואין חייבן למלם ומיהו יח הרחם זל כתב בתשובה שאם
מכרו קרקע אין חייבן למלם וא"פ חזק מעמדו של חברו אין כח אלא קלקע נול הקרקע
כלום ע"כ יאע"פ שגראה נחלק כמו שכתבתי אינו חייב על דבריו גם קרקע בחובה איהם
אותו הקרקע משועבד לבעל חוב של אביהם כאלו היה גמי כנר בקיי אביהם תפס האלות
מטלטלן מחיים גבת מהן טעו החולה מחיים תפסם והארם טוטן שאר מיתה תפסם על
היורם להכח רחיה או ישבע החלה סכך וכך הוא חייב לו ויכול לטעו עד כדי דמיהם וכ"כ
בשמותו מחיים תפסם ואם תפסם אפטריו חובם של הלוח שהיו לו על אחרים ואח"כ מחיים
תפסם בתבתי לחעלה נסיון סג' כהב אן הרחם זל האירנא שתקנו הגאונים לגמול
המטלטלן כיתמי כל מעמד ומחר החלה זל מטלטלן כמו על הקרקע וכופין אף
המטלטלן וכן עמא דבר ע"כ. וכן כתב הרמבם כנר תקנו האחרונים סיהא בעל חוב גובה
מהיתומים אן המטלטלן שיראו מחבתי. וכן רפן ימרא בכל ג"ל פגשלים ונחערב כותבין
במטרי חוב מים לו לגמול אן המטלטלן ואן הקרקע בחיי ונחיותו ונחצא גובה בשכל
המכחי יותר על התקנה ומייג גדול הוא בדבר שאם לא ירע הלוח בתקנה ונחיה מחוון
של יתומים יוצא מלא כדיון שאין כח בתקנה אחרת לחייב בהם יתומים ע"כ. יש הוחרים
שתקנה הגאונים לא היתה לא בחלוח בשטר אבל בחלוח על פה אן תקין שאין ס' מסוס
בשלה דנה דלא גמח ולכך לא תקנו בן לגמול המטלטלן שיראו מחבתי ואוקמה
אדאורייתא ולא כהגו כן לא גם בחלוח על פה גובו מהן וא"פ קנאם הלוח אר שניה ולא
כעב לו דאקפ דירם במקום אבו קאי וכו' נכח החלוח מהיה לאבו כד אחרים כו' גבה קרקע
או משנה ואם ירשו קרקע ומטלטלן ואין חפורם בשטר פיגבה ממטלטלן כן בחיייו כן
במותו ורובים היתומים לכרוע מהקרקע ולא מטלטלן פומשן להם מלא תקנו (הכריחם
ממטלטלן אן כשאין להם קרקע אבל כמים להם קרקע דינו במקומו עמד ממטלטלן
שלהם אינו משועבדים לבעל חוב היה לאביהם חוב של חנה והפח קרקע שזה חמשים
ומה וברא בעל חוב וטרפו ונתנו לו היורשים חמשים אז סתם ולקחה חזנו יכול לחזור
ולטורי בשכל חמשים זוז הנמארים לא אם כן פירמו לו החמשים אז שאנו ניתפן לך הם
בשכל הקרקע שמה חמשים זוז ירשו האיון קרקעיה מחבתי ומלקום וברא בעל חוב וטרפו
אם לא ירשו לא שתי מדות ולקח כל אחד מדה אחת אינו יכולן עמרי לבעל חוב ק"ז מכל
אחד חצי מדה מהם במקום אביהם ולאו היה אביהם אומר לו לטול מכל מדותי חלק אחד
מסדה זה וחלק אחד מסדה זה אין שומשן ע"א ב"ל חגבין לו כל חום מסדה אחת כד כסגא
לגמול מנכסי יתומים כוטל מדה אחת חמי זת חתם פירצה אבל אם ירשו קרקע מדות
ומום כנבד שתי מדות אינו יכול עמרי לקח אחת שתי מדות אן לקח מכל אחד מדה אחת

על דבריו כיון שהנכסים היו נחלקים בין הכלה ובני חיה ויהי שחוק ימים היוק
בלאו לערוף כי ברומה אם נקרה מה שנקרה בעטור קנה ימים ויהי שחוק ימים
סופו אחיו משהתלכ כל נלו גמון על חוב קנה ימים שחוק ימים
ועבדינו לא לטבח עליה כדי שיקנה על קקש ספרנו היוק ימים שחוק ימים
הלנה לחדינה הים שחם הוא ככיון כשלא היה פנו ועשו מה שנקרה ימים ויהי שחוק ימים
בר יעשו כלו היה בכינו וחבקס זכותו וטעון טענה זה לא סגור לו כמו יעשו בר יעשו
ניבקסו כל דבר שהוטוב לו זה יעשו כי זכין לאדם סלקה קנה ימים שחוק ימים

על היתומים למחוט חוב אבהם וכופין אותם בכך שיהיה פנו
אם אבהם צריך מהפח להם אחריות נכסים סאז נשתמטו לו הנכסים רמי אבהם אכל
אם לא הפח להם אחריות נכסים חצוה עניהם יתנום ימים אבהם וטעון נכסי אבהם אכל
אין כופין אותם מחטלטל דיתמי לא חשתעברי לבני חיה הנקרות ימים היו חופקדים צד
הקלנה או צד אחרים וטעמא חסום לחצוה כפי דעתו עשה חסון שכרה בצדה וכל
חצוה עשה חסון שכרה בצדה אין בר של חטת חסון טענה אכל אם לא ירשו מאבהם
כלום אין חייבין לפרוע חוב אבהם ואפי' חצוה צד לא יסבן היוורם מאכו לא הפח לו מחון
ועל ימים ימים חוב אבו חסון כהנר ימים ימים ברעמורה חס טעון החלנה ודאי מאכו
נכסים וטעון נכסי היוורם היסבה וכפטר ואם טעון אחא אין עליו לא חרם סתם כדיון כל
הכל אין צריך להפחש חסום תקנה הנאונים מתקנו להסכשע ללוה סלק
בעצמו אכל לא תקנה על היוורם יורם מאכר כל הנכסים ודאי בעל
אפי' אם ים צד היוורם נכסים מבלתם לפי שהנכסים סלהם איון
חפזו ימים ימים חס ואם היוורם רוצה לסלק החלנה נחשה יכול לסלקו מהנכסים
החשה מאכו לא אכל עשה אכו נכסים לו אבותיק חפורם לבני חיה
זאל עכמו לא חטלטל ולאחשה לא קקס חסו ורצה ליתנו לחנה
יכול הקלנה לאחר חיה רוצה לא נכסים מהפח אכר שהיו
נחשים חנכבי היוורם סאין חכריחון האדם לטול נכסים סאיו
עלהפי' ואם אין בעל חוב יכול לטרוף חחיקוחה בגון מהכרום
במטר ולא מעבר לו חטלטל חנב חקקש לדברי רבנו חיי
ואכרו נכסים חוטטים חת מאכרו חכרו דלכתר דתקינו רענן
כין לזונן חן הדמים הכאנחי כיון דגב בעל חוב חטלטל
זאל חחה על דברי רבנו חיי וכהנ כיון דחפ חיי לא
אנכבי חסון חסון ופיון מאכרו ואין יכולה לטרוף הנכסים
מהפח חלנה עכ כה סכאה על היתומים ואכרו הנכסים סאיו בעל
הפ חיי סכאה חסון עכ נחצא לפי דבריו חין חיל חוב
סאכרו קקס מאיבם לסלם ולא חטעם חוב חסון חיל

לא מטעם חזק מעמדו של הכרח דקיי"ה לן מהא חיוב ואין לך חזק גדול מזה שהכנסו
לאקום שאינו יכול לגבות ואם חכרו מטלטלן אין חיובן למלם שאין מעמד בעל חוב על
המטלטלן אע"פ שתקנו הנאופים לגבי מטלטלן דיתמי היינו דוקא דעמד סהן כדמ' אכל
אם חכרום טקמיה אדאורייתא ואין חיובן למלם ומיהו חי' הרחם זל כתב בתשובה שאף
חכרו קרקע אין חיובן למלם וא"כ חזק מעמדו של חכרו אין כדמ' (א) קלקע נוף הקרקע
כלום ע"כ יאע"פ אנראה לקלק כמו שכתבתי איפ' חסיב על דריו' גם קרקע בחובה אבהם
אותו הקרקע משועבד לבעל חוב של אבהם כאלו היה גמי כדמ' בחיי אבהם" תפס המונח
מטלטלן מחיים גבה מהן טען החולה שאחיים תפסם והארם טוען שאחר חיתה תפסם על
היורם להכח רחיה או ישבע החלה סכך וכך הוא חיוב לו ויכול (טעמו ע"כ כדמ' דחיהם וכדמ'
בסמעתו מחיים תפסם ואם תפסם אפטרי קומת של הלוח סתיו לו על אחרים ואח"כ מחיים
תפסם בתבתי למעלה נסיון סג' כדמ' אף הרחם זל האירנאן שתקנו הנאופים לגבי
המטלטלן דיתמי כל מעמד ומחך החולה על מטלטלן כדמ' על הקרקע וכדמ' אף
במטלטלן וכן עמא דבר ע"כ. וכן כתב הרמב"ם כדמ' תקנו האחרופים סיהא בעל חוב גובה
מהיתומים הן המטלטלן מירמו מחבהם. וכן רמ' יסראל בכל ג"כ שנעלים ודמערכ כותפון
במטר חקוב סיס לו לגבי חן המטלטלן וכן הקרקע בחיי ונאותו וכדמ' גובה בסכל
התבתי יותר על התקנה וסייג גדול הוא בדבר שאף לא ירם הלוח בתקנה וכדמ' מחון
של יתומים יוצא מלא כדמ' שאין כח בתקנה אחרופים לחייב בהם יתומים ע"כ. יס' קומרים
שתקנה הנאופים לא חיתה לא בחולה במטר. אבל בחולה על פה (א) תקון שאין ס' חסום
בשליה דנה דלא שפח ולכך לא תקנו בל' לגבי מטלטלן מירמו מחבהם ואוקמה
אדאורייתא ולא כהנו כן לא גם בחולה על פה נוכח מהו וא"כ קנאם הלוח אחר שלוח ולא
כדמ' לו דאקפ דירם בחקום אכזו קאי וכן נוכח החולה סהיה לאכזו כדמ' אחרים כו גבה קרקע
או חשבה ואם ירמו קרקע ומטלטלן ואין חפורים במטר פיגרה מטלטלן כן בחיי כן
נאותו ורובים היתומים לכירוט מהקרקע ולא מטלטלן פוחשן להם מלא תקנו (הכריחם
ממטלטלן לא כשאין להם קרקע אבל כשיהם להם קרקע דינו בחקומו עמד ממטלטלן
שלהם אינו משועבדים לבעל חוב היה לאבהם חוב של חנה והפח קרקע סוה חמשים
נחה ובר' בעל חוב וטרפו ונתנו לו היורשים חמשים אז סתם ולקחה חזנו יכול לקזור
ולטורי' בשכיל חמשים אז הנשארים לא אם כן פירמו לו החמשים אז שאנו כותפון לך הם
בשכיל הקרקע שסוה חמשים אז ירמו האחין קרקעיה מחבהם וקלקום ובר' בעל חוב וטרפו
אם לא ירמו לא שתי מדות ולקח כל אחד מדה אחת אינן יכולין לעמר לבעל חוב קח מכל
אחד קצי מדה מהם בחקום אבהם ולו היה אבהם אומר לו לטול מכל מדותי קלק אחד
חמדה זה וחלק אחד חמדה זה אין פוחשן עלא ב"כ חגבון לו כל חום חמדה אחת כדמ' כסגא
לגבי חכמתי יתומים נוטל מדה אחת חמי' זה חמס' מירצה אבל אם ירמו קרבם מדות
נחום כנגד שתי מדות אינו יכול לעמר לקח אחת מתי מדות אף לקח מכל אחד מדה אחת

על דבריו כיון שהנכסיה היו נחלקים לזה ולזה ונכסיהם היו חלקיים
כאן לערוף כיון שהנכסיהם היו נחלקים לזה ולזה ונכסיהם היו חלקיים
סוף דבריהם ששאלת האב ככל אשר עליו חוב קצתם ביום שיבואו לזמן
ועברו לזה לזה כדברי הדין שכתבנו היום ונכסיהם היו נחלקים
הנה יחדינה היום שאם הוא בכאן כשאלה את פיו ושאלתה ביום שיבואו
כד יעשו כאלו היה בעצמו ונכסיהם היו נחלקים לזה ולזה ונכסיהם היו חלקיים
ניבאנו כל דבר שהוא טוב לו זה יעשו כיון שאדם שלקח חוב לזה ולזה

על היתומים לפרוע חוב אביהם וכופין אותם בכך כדברי הדין
את אביהם דבר שהנכסיהם היו נחלקים לזה ולזה ונכסיהם היו חלקיים
אם לא היתה להם אחריות נכסיהם חזקה עליהם לפרוע חוב אביהם אבל
אין כופין אותם להחליט דייחיהם לא משעברו לזה ולזה ונכסיהם היו חלקיים

החלטה או ביד אחרים ומעמיא האמוס דחזקה כדברי הדין שכתבנו שכל
חזקה עשה מחובו כדבריהם אין ברם של חטת חזקה ונכסיהם היו חלקיים
כלום אין חייבין לפרוע חוב אביהם ואפי' חזקה ברם לא יעשו היותם שאלו לא החזק
ועל דבריהם חוב אביהם חל עליהם כדברי הדין שכתבנו חזקה עשה מחובו

כיון שהנכסיהם היו נחלקים לזה ולזה ונכסיהם היו חלקיים
אפי' אם יש ביד הדין נכסיהם אפלהם לפרוע חוב אביהם וכל
הנכסיהם היו נחלקים לזה ולזה ונכסיהם היו חלקיים וכל
הנכסיהם היו נחלקים לזה ולזה ונכסיהם היו חלקיים וכל
הנכסיהם היו נחלקים לזה ולזה ונכסיהם היו חלקיים וכל
הנכסיהם היו נחלקים לזה ולזה ונכסיהם היו חלקיים וכל
הנכסיהם היו נחלקים לזה ולזה ונכסיהם היו חלקיים וכל

כיון שהנכסיהם היו נחלקים לזה ולזה ונכסיהם היו חלקיים
כיון שהנכסיהם היו נחלקים לזה ולזה ונכסיהם היו חלקיים
כיון שהנכסיהם היו נחלקים לזה ולזה ונכסיהם היו חלקיים
כיון שהנכסיהם היו נחלקים לזה ולזה ונכסיהם היו חלקיים
כיון שהנכסיהם היו נחלקים לזה ולזה ונכסיהם היו חלקיים
כיון שהנכסיהם היו נחלקים לזה ולזה ונכסיהם היו חלקיים
כיון שהנכסיהם היו נחלקים לזה ולזה ונכסיהם היו חלקיים

כיון שהנכסיהם היו נחלקים לזה ולזה ונכסיהם היו חלקיים

קצו חלטה קרירים ואם הם גדולים אז אין צריך אחר חלו קרירים לא אם אין נאחנות
דמטר נשגם כשן של תורה בקיטת חכך ונטל ואפ"י אם מפג חסלהם בלא סמעה חסכע
לנה ומיהו חי לא רש (איסתמש לא חפקינו חיבה לא חמתינו לנה עד לחמתנו כדן
חי מחייב לשבע סמעה היסה ואם יש ב נאחנות נוטל בלא סמעה בלא סמכורס מהחייט
עלנו ועל ירמיו או על ברי דקו דירמיו הסככל ברי כקו חרל אם כתב ס נאחנות סתם
בלא פירם על ירמיו או ברי כקו חזרד לשכט ואם חזרד על היתוחים סטר עסקא החצי
ים לע דין חלה ונסכע ונטל והצי ים לע דין פקדון ואינו נוטל אפ"י בסמעה סלו היה אבהם
קי היה יכול (טשן החזרתי בחנו דנאכסו והיה נשגם ונכטר לטכך טועפן יהו כחי הכי
ונטורין בלא סמעה ואין עליהם לא חרם סתם חרל אם אין יכולן לטשו להם מהחזר כנען
סהודה אבהם של החזיר או סחה תוך זמנו אינחי כנען דחומה לבעל השסקא כל
אימה דאחר בלא החזיר חייבן ולא טעפנן להו דנאכס אעפ"י אבהם היה יכול לטשו כן
ואם ים מהעסק בשן ויש עדים שהו חמותו עסק נוטל הלנה בלא סמעה ואם ים ס ריוח
נטל ירמיו הלנה חלקם חמותו ריוח ואם חנה הלנה וברין ירמיו לתמע הסטר חלה והוא
אומר פרעתי לאכבכם והירמיו חותרי אין לנו ירעם חוח לע סגס ואם אומר השכט לע ירעם
הירמיו בקיטת חפץ סלא ציוה לע אכועל יד אחר ולא חח לע בטנו וסלא חזא כן סטרותיו
סוכר סטר זה פרוט סאם חזאו עלנו סוכר הוא בחזקת פרוט וכנען סחזא הסטר כן
הכטרות הקרושן דאי לאו הכי לא חיתרת בסכל הסוכר סחזא עלנו כדפריד לשל וגם
צריך לפרם להם סככל הסמעה סלא אחר אבהם סהיה לע סטר פרוט בתוך סטרותיו סאם
חח להם כן לא היו יכולן לנמנה ואם ים כסטר נאחנות סהחין חנה הלנה ומה ירמיו
עלנו כתב חן הריאם זל נוכו חנה חוב אבהם בלא סמעה כיוו סהחין גס ירמיו חלה חייבן
צריבין לשכט סלא פקדנו חנה ומסמעה זו פטרם דאין סמעה חוטלה עליהם לא סלא
פקדנו חנה ומסמעה זו פטרם אפ"י היה הירמיו קטן כסחה אכועל או אפ"י כולד חרי חיה אכועל
כסיגרייל נשגם סמעה הירמיו ונטל ומיהו כסחה קטן כסחה אכועל או אין צריך לשכט
לא סלא חזרתי וכ"ו חרל לא סלא פקדפ חנה וסלא חח לע סהרי (חוכר ציאה הוא כנה הראנד
בתסובה אם ים לקטן חפטרופא סחיינתו אכועל ומכקס חובותיו סל קטן צריך לשכט סלא
ציוהו חב היתוחים וסלא חזא כן סטרותיו סטר זה פרוט ואם חנהו ב"ר אין צריך לשכט
סלא פקדפ חב היתוחים לא סלא חזא וכ"ו ואין חוספין לעחר אם צריך לשכט סהא יחנס
חלהיות חפטרופא דבסכל זה לא יחנס סחזוה שמה בסמעה כדי סלא יכסידו היתוחים
חנה חובסזאם ים לקטן אחים גדולים ואין רוצין להחיתין עד סגרייל הקטן הן כסכען סמעה
ירמיו ונכיו הכל סחין סמעה חוטלה על הקטן כלל כיון סיס לחחין גדולם סהרי חין עלן
חוטל סלא פקדפ דלאו בר צוחה הוא וגם סלא חזא וכ"ו חין עלנו סהחריס חזאו חנה סחזאו
ולא הוא לטכך נוכו הכל בסמעה וכותנן לקטן חלקו וכ"ו אם חנה הקטן זוכין כולן בחלקו
ונסכען הירמיו ונטלן חלקו וחלקו - ואם אומר אחר חנה חרימיו לע ציוה סהסטר פרוט

כיון שיכול לנקח הכל אחר שיהיה צריך לעטול הכל אחר ואת מדה אלה ואם עתה לא
אבותיקי או נדחי תבין הכל החזיקו תבין תבין אם עתה אפותיקי חפריהם אחר לו לא
יהא לך שרשן לא חזו שטול אחר הכל לא חזי לא עתה לו אפותיקי חפריהם לא שערך
לו כל נכסיו וקיים **זכרון** **בכבוד** **היה** תחלה לשרשן אם ירצה גובה אחר הכל-
היה דנתן כספיו **זכרון** **בכבוד** **היה** תחלה לשרשן אם ירצה גובה אחר הכל-
אז וחר לשט **זכרון** **בכבוד** **היה** תחלה לשרשן אם ירצה גובה אחר הכל-
אחריהם לא יקח כל קום מאותו שלפניו והוא יתיר על האחרים ידמו קרקעות וקלקום
זכור אחר תהם חלקו או נבנו במתנת ובכ בעל חוב איהם לטרוף מהלוקח מקנה
היה יורם ואחר הנחתי לך כפ חרין עד הירש האחר לגמה מהם כפ לא הירש אל בתארה
פתדין עם הרעל אוב כלן אחריו אין גומן חכמים חסועבדים במקום פים כפ חרין לא
כפועבד הלזה נכסיו אכל גם יורם או לקח כפועבדו לא אחריו הכי הילכך יטול חכי
החוב חלוקתו וחצי מהירש **כך** **כיון** **פחות** **היותו** **לכרות** **חוב**
איהם חלוח שבה לפרים אביתוחים **כחוב** **מקייב** **איהם** **אש**
חזן חולה על כח שאינו גובה מהלוקחה גובה היתוחים **כיון** **מורה** **אקרקשתיהן** **ולתקנה**
הגאומם אף מאטלילטן שלהם והוא מהודת איהם **כפ** **חזון** **איש** **לכלפ** **חוב** **זה** **עליו** **או**
שהיתה ההעלה לאמן ועדין לא הגיע זמנה שחקה אין אדם פורט תוך זמנו וגובה אש
בלא שמעה ואש מהקטן וכגון שנתקבל הערוב בחיי איהם מאם לא בן חזן חקבלן ערוב
כפ קטן אכל היבא קתם אשך דמתם תלואה שלמים יום עטר חיפס דפרט בתוך שלמים
הם - וכן אם נדוהו על שלא רוצה לפרוע ומה כפדיו באחר חלו הדרכים גומן מהם אש
חלה על כה בלא שמעה הכל אש אין כאן אחר חלו הדרכים אין גומן מהם אש אש ים
עדים אלה איהם דמתא פרים מהחלה אה חכר בעדים אין צריך לפרוש בעדים ואש
אם יש לו כתב יד של איהם אין גומן מהם אלו היה איהם חי היה **כחזון** **למחר** **פרעתי**
ואכן טעפנו להם וים אחרים מצריך הירש לעמם **מאי** **זרע** **לו** **שום** **זכו** **בזמון** **איהם**
מחזו אשך שאינו יכול לתובש בגרין אכך צוה לך **שאתה** **חייב** **להנה** **חזן** **כיון** **סטונן**
בריין לו פירשה חחכך חזון איש לו מ זכות מחחה שהוא חייב לו צריך לעמנו היסג שאינו
יודע לו שום זכוה בזה סירס מחכו ואפ כבכתי לחעלה שאין צריך שום שמעה בלא מחזו
שמעה יורסים לא לגמה אכל לזכור ואם חזת החלה ויורשו בלון לגמה חירבזי הלזה
חלה על פה אש היח על אחר חלו שלמה הדרכים כוללן בלא שמעה אשך חזת לה בתי
חלה מהרי איהם לא היה צריך שמעה ואם אינה על אחר חלו שלמה הדרכים אש טעט
יורסי הלזה אחר לזו שבנו לויתי ופרעת או שאואר מחז פרים חכזו **אין** **יורסי** **החלה** **גומן**
בלא חכל אש אפקז ויין טועפן כלל נוטלן יורסי החלה אשך בלא שמעה שאין טועפן לורסי
הלזה לחוב לורסי החלה : והיתה כתב אשך לא טעפנו חזן טעפנו ליהו והכי חסגרה - ואם
החלה חזוין על היתוחים שטר חוב מקיים אש הם קטפים אין גומן מהם לא על אחר חלו

כוונת כפחות לנה נחיי ח'זה כפחין כחמות כמטר אכל אס יא'ם כחמות סחחין לנה
 לחנה עלו ועל באי כחו כמנען יורסין וכוטלן זהרי אבהם לא היה צריך למכרם אכלהו
 צריכין למכרם כיון שלא חחין לא לחנה ולא לורסין אכל אס החחין גם לרצ החלטה
 כוונתן בלא סמעה ואעפ' סלכתה דיופן לורסי החנה בלא נפרס חורסי הלוח כפחות
 לנה נחיי חנה אס עבר הדין ותסבעס וגם אה חגס חן חוציאין חידס [פכך יתחיי סיס
 לגס כגור חוב על חרסי הלוח סחה נחיי החנה חן לאכטרופא בלהן לקירש וכן חן לצר
 לצוותו אקרעהו אעפ' סלכתה חן רצו'ם כיון סאס גם ס כנר חן חוציאין חידסי'ם
 נהם להסעותו סחא ימצאו נר' סנעתו להם אכל ודאי אס נא לר' גר' יא' נהם לקורש כיון
 סחון הדין חן רצו'ם לגסכו בו לכתלה - בית הרהות אפ' אי חתי סטרא חשקרא לרא' כס
 רינא ועגור כ'כ וסחוא ולא חנכו כה וחדר חקא לרא' רדינא אחריןא ומוכ' כה חאי
 רעבר עבר קדמו יורסי החנה ותפסו חככסי הלוח אעפ' סחה לנה נחיי חנה חן חוציאין
 רגיס ודוקא כזו הסבועה סהיה ע לחלוח למכר עורסי הלוח חנו חוה סחינו חוריסה לצפו
 אכל סאר סבועה חורים לצפו לפכך הפונס סטרו ומה אעפ' סחוא היה צריך למכר
 רצו'ם כמנען בלא חאר חכהס סיהא פרוס יותר חחה סחאר וכוטלן כגון סהנה קייס אכל
 אס חנה נחיי החנה היינו יתחייס חן היעומיס דחין חרס חורים סמעה לצפו וכן הנה
 לעבר סחא ככ'ר' או חן הלקוחה או ער חחר חשר סחוא פרוס ומה קורס כמנען ורחי
 הלוח יורסין כמנען סמעה חורסין וכוטלן ואס ספ עריס חשרים סקצבו פרוס כמנען
 בלא כקדמו אכל אס חחכו פרוס יותר חחה סהעריס חשרים ודוקא כי חאי נוכא דנקיטי
 סטרא כמנען וכוטלן אכל סכיר ונאל סחין להם סטר וכן סמעה היסה סנהככה
 לתובע ומה חן חורסין כמנען סבועה יורסין וכוטלן בלא כקנה תקנתם לא כמנען
 סטר כמנען וכוטלן ואעפ' סחין חוה כסאר סבועה בלא יהא חוריסין לצפו היכא סחה
 לנה נחיי חנה ואחר כך חנה חנה והיה ע ערב ובחין חורסין לתבוע חהעריב היינו כחו
 יורסין חורסין ואינו נוכו סהרי כל חה סנוכו חהעריב חוא חוזר על יורסי הלוח לפכך
 חן כמנען וכוטלן חהעריב כן אס חוא עריב או קרלן וכתב הרה' על סס הרה' חנה גר'
 חקא לא חרשין אס יראו רצ חנה נכסי חחכהס דכפיטא סחין כפרשן חן העריב סהרי
 חוא חוזר על חורסין לא אפ' לא הפח להם כלס חכהס חואיל ומצוה על חיתומיס לפרוס
 חוב חכהס אפ' אס לא הפח להם כלס חרי העריב חולך חחר חיתומיס חואיל ועסה חקר
 עס חכהס סנעמה ע עריב וחי רין חיתומיס ודין העריב חכל חחר עכ' ולפ' חה ככתבתי
 לחעלה סאס לא יראו חחכהס כלס סחין עלתם לפרוס חוב חכהס ואפ' מצוה נחי לבח
 כרהה כיון סלא יראו כלס סיוכל לחאר עלתם כסמל חחמר סעמה ע חן עדין חרסין
 ונכו' חחכו כמנען וכן כתב חרה' אפ' חן לא יריש נכסי חנה חנה חנה חנה חנה
 יתחי אפ' חכי לא נכנו חערבא חייסין דיחא סבק לנה נכסי כחרינה היס וחזל עריבא
 וגם להו חיתמי אכל ודאי אס התקון חאי עת דלא חני לנה נכסי כלל כעכא לחיחם

האחרים אומרים לא פקדנו רואים אם השטר יוצא מתחת יד זה סוף אחר פשוט הפסידו
כולם שהוא נאמן בראייה שיהיה חזק היה סורפו ואם הוא יוצא מתחת יד אחר הוא הפסיד
חלקו והאחרים נסבצו סבצו יורטין ונוטלן חלקם שהוא אינו נאמן להכסיד בהודאתו
לאחרים - ואם הראש זל היה אומר חפץ חב הסטר בידו אינו נאמן להפסידו חלקו דכל
סותפן של עסק אין בן בדי האחד להכסיד (אחדו כלום דהודאתו דלא אחר) ויבצע קלית
לא נב שלם שהמלשו שיהו בדוואסים עדים סוף הלה בבעת חית סאינו כרוס כוטלן
בלי סבועה בן חלה בן חורסא .. ככל הדין סים לורטי החלה עם הלה כמבאים לפרט
אחיו כך יס להם עם יורטין אם חת גם הלה ובהן לפרט מהן סבועה יורטין ונוטלן חתם
לא שזה יס כיהם כסטועפן עם הלה אז חן צריכין לשבע לא שלא פקדנו אבא וכאן אכל
חן צריכין לשבע שלא נפרענו אנתנו אחר סהרי אינו טוטן ספרענו אכל כסטועפן עם
יורטי הלה צריכין גם כן לשבע שלא נפרעו הן בעצמם אחיהם שאם היה אחיהם קיים היה
יכול (טשן פרעתי לבס סהרי הן גדולם כיהן סבאים לשבע וזהו לדעת הרב אכל בנל
הצטור כתב סקין צריכין לשבע שלא נפרע לא אכל טועפן יורטי הלה אכנו חת לנו ספרט
לבס אכל אם לא טענו חן טועפן להן שאין טועפן לורט במקום סים חובה לורט אחר
ומסתבר כדברי הרב שלעלם טועפן להחזיק החמון כתב רב לפאם בתשובה אעפ"י
סורטין כסבצו סבועה יורטין ונוטלן חת יורטין בעצמן אכל אם חתו היורטין שהיו להם
לשבע סבועה יורטין חן היורטין שלהן כסבצו ונוטלן וכן כתב הרב יהודה ברצלעט וכיוצא
בזה סייב הרב רב טובה היבא סמת חלה בחיי ליה שהיה להם לשבע סבועה יורטין
ולטול ומה אחד מהם קודם כסבצו חן החמון גובן חלקו כסבועה סמת יורטין
ועציה וכן אינו יכול לשבע שלא כפקד אחיהם חתה אכל לפיכך כסבצו ונוטלן חלקם
ומפסידים חלקו ואם הראש זל כתב ודבר יחמה הוא כהי דאין חרס חורט סבועה לבנו
היינו סבועה בריא אכל סבועה יורטין ויורטי יורטין כולה סבועה סמת היא - ונסבצו שלא
חת להם חורטין סטר זה פרוט וכן כתב בעל העטורי דלא סורטי חתה כוטלן ונסבצו
חורטי הלה סמת חלה ואחר כך חת חלה אכל אם חת ליה בחיי חלה ואחר כך חת
החלה חן יורטין כוטלן כלום חפץ כסבועה סבבר נתחייב החלה לרפ הלה סבועה כדיו
הבא לפרט מנכסיו יורטין חרס חורטין לבנו חמון סלח היה יכול לנמחו לא בסבועה
נאין חילוק בין אם חת חלה והפך כפס או אחים או סאר יורטין סוף הן היו כסבצו שלא
פקדנו אחא ונוטלן לו חת חלה בחיי ליה ועתה סמת ליה בחיי חלה אינו חורטין סבועה
לאחיו או לבאר יורטין וחפץ אם הסטר ססכונת והיה אכיהם חוזק בן ואוכל פרותיו
בנכיתא כינת נפרעת לא כסבועה כיהן סהיה יכול לסלקו בנכיתא ליה היה יכול לנמחו לא
כסבועה בחייו ואכל גם היתומים צריכין לשבע שלא פקדנו אבא ואם חת ליה בחיי חלה חן
חרס חורטין סבועה לבנטיים אומרים קס היתו חוזקת כר אכיהם בחייו גובה בלא סבועה
ואכל גם היורטין גובן כיון שהיא חוזקת כר חכיהם והכי חסמבר דגאן סאין יורטין כוטלן

חיי דתרי הכי חסילק ליה רחמיה וכיון שהכריזו אפי' טעו ומכרו סוה האמיה דמנה חייזין
קיים אבל אם מכרין בלא הכרזה אפי' לא טעו ומכרו סוה בשוה מכרין בטל דלא בדברים
פצריכין הכרזה ובחוקים שמכריזין ובשעה שמכריזין אבל דברים שאין צריכין הכרזה כגון
עבדים וסכנות וכל סקר מטלטלן שנמכרין לטלם בלא הכרזה ושעה שאין מכריזין כגון
שמוכרין לצורך חוצץ וכרצא וקמרה סכל מי סהלה לצורך אחד מאלו כשפורעו לו
מוכרין בלא הכרזה ובחוקים שאין מכריזין שיש מקומות שבהן מלא להכריז לטלם
חפץ שיש אדם שלא ירצו לקנות אם יכריזו שלא יקראו אותם אוכלי נכסי דאכרזתא פ'
סהוק נחאי מקומן נכסים מצריכין לחכור חפץ הדוחק וכיון שאין צריכין הכרזה אם טעו
במקום חסותיה מכרין קיים טעו סתוה מכרו בטל כתב רב אפי' כשאין צריך הכרזה רפ'
אם הכריזו כחאן דעתה דחייז ואם טעו בשותף מכרין בטל ואם הראש זל כתב ביון
שהכריזו ולא היו צריכין ים הוכחז שדקדקו יפה ומכרין קיים אפי' מכרו מאמנים בראה וים
טעו בפחות חסותיה בדבר שאין מכריזין שהחוק קיים פרי' שמקזירין האונאה : והדבר
כתב סהוק מקילה ולזה הסכים אף הראש זל והיכא מטעו ונתאכו בשותף המה בטל
ורצו גר' לקיים החוק ולהכריח הלוקח שיחזיר האונאה כתי' הרמבם שהרשות בידם לקיימו:
וחא הראש זל כתי' שאם ירצה הלוקח לגטלו הדין עמו דכחו מים רשות כר' גר' לבטל החוק
כן ים רשות כר' הלוקח לגטלו כתב הרמבם גר' שמכרו קרקע או עבדים של יתומים סוה
מרה במתים אין הלוקח יכול לחזור אם לא יהא כח הדיוט חמור חכמ יתומים וכו' הדין
בהפטרופוס שמכר קרקע ועבדים אין הלוקח יכול לחזור באונאה כדיוט הדיוט - והר' יונה
כתב דבר שמכרו בשל יתומים בין פחתו סתוה בין הותירו סתוה מכרו בטל פחות חסותיה
מכרין קיים וכן חסותיה לאא הראש זל והא דבפחות חסותיה מכרין קיים דיקא כשמכרו הם
בעצמן אבל אם מכרו על ידי שלח אפי' טעו בכל סהו המכר בטל וכתב רבנו הא"י שאין
חילוק בין אם נתאנה השלח או הלהח בכל עמין בטל החוק והר' יונה כתב אם הטעה הוא
אלוקח עד סתוה מכרין קיים וזכה האמנה בתינו כסאר כל אדם שמכר שלח אבל אם נתאנה
השלח בכל סהו המכר בטל דאחר ליה לתקופ סדרתיך ולא לעותי . ולזה הסכים אף
הראש זל ואחריות המכר הוא על נכסי היתומים . וכאשר יכתם האדרכתא על נכסי
היתומי' צריך סיכרמא דה והכרמו סמדה זו היתה אנכסי המה ואם לא יכתם כיו האדרכתא
פסולה ואין אוכלין על ידה פירות הזדה אפי' חחר שיסלמו ימי ההכרזה קי' אין
פזקין לנכסי קטנים עד סינרין ויהיו רב ין סנה אבל קודם לכו אין
פפרעון מהם אפי' ים נאחנות בשטר לא אפי' ים עלתה חולה ברובה שנה אבהם חנוי סקרל
עלנו לכו בריו ימרל שלא יתנו ליתומים עד סינרלו ולא קבל עלנו סלי' לעקח רובה וכן
פפרעון מהם כמורה אשה כאשר פירסתי בספרי חבן העזר . ואם ים יתומים גדולים וקטנים
החלה פרע מהגדולים חלק החניט להם וכדי סיפרע הגעיל חוב חלק הגדולה צריכין
בר' להעמיד אנטרופא לקטנים ולחלק עם הגדולים ויגט בעל קיב' ין הגדולים קיים

לחיינו נכנו הערצת עבד ואם לא היקנכמים לעמיתים ואלו יורסי החלטה לטראק אחי קוהוב
 נפגשן סמטה יורסין ומוטלן העפף סדה לנה כתי חלה ואין לתרין דין לקוהוב חרין ערב
 של קוהוב חר עמא דארעא כחוב ונכד איכס רוכן חרעה לזהיה ואין הצוה על היתומים
 לפרוט לקוהוב חכמים של אה הנה יכהם לפרד נפגשן עוכן מהן חלה או יורסין סבאן
 לצבב חירסי חלה ומועפן אחר נפ חבא לא ליעי סטר זה מעלם הרי לו חלולה או
 יורסין גיבן בלא סכועה ואפף חרין חלה לזה עמר פרעתי סהרי אינו טוען פרעתי לא לא
 עיני וכל החוזה לא לעיני כחומר לא פרעתי דתי יורסי החלטה מהם קטנים והוציאו סטר
 על חלה והוציאו חלות סוגר סנסתכ כתי אבהם פסטר זה פרוט אין קורען הסטר וגם
 אין גוכן בו ער סנדלו יורסים סנדלם יס לרבר שהסוכר חוויף כיון שלא הוציאו כתי
 אבהם כהב הר יוסף בו חחגס חפף אס לא הגיע אנו הסטר כתי חכסם מהם תית סחבר
 חחב היה חוציאו כתי אבהם ונכסנדלו אס יוכלו לכסול ססבר וגם להם פטרס ואס לאו
 יקרע פטרס : וחחקה כתב דוק סיס ערים אעכש אבהם כזה הסטר אחר אינו של הסבר
 אבל אס לא חרעס לא - ואח חחגס אל כתב כדברי הר יוסף - אין גוכן מהיתומים לא
 נפסעה בדפרי וגם אין גוכן חהם לא זימריה סן אס הס גדולס או קטנס כן יתומים כן
 חסחר ירסין כגון מירסוזה חחז או סחי קרוכס ואפף חתנה סגבה עריה או כטועה לא חרפ
 מנחה גביהו : וכבב חרובו דוק סכתב סתס סגבה חעריה או כטועה אבל אס פראס
 גפירוס חחפ וחירסי חחנה מנחזי וכן חסמבר לאח חחגס אל ורעב רב לכאס כהסוכה
 דוקא שהזיסריה שמה פירות יער על עסדיתה אבל אס אינה שמה פירות לא כתי
 עסדיתה אין סס קרקע עליה לא חרין גריה חין ואין בעל חוב כוסל חחנה והיכא סתפס
 בעל חוב כטועה כתי אבהם כגון סלנה אבהם חחמו חנה והוא לנה חחבהם חנה ויס
 ליתומים זיכריה ויס לע כטועה וכן לעטול חחמו כטועה בחוכס ולנה לע זיכריה כחוס הרי
 הוא חעכב כטועה סלע בחובו סחרי תפסו חחיים אבל אס היתה תפסו אחר חיתה
 אבהם כגון סקנה חח כטועה סלע חחרי חוה אבהם לא חחמק לנה תפסיה ואס פזק בא
 לנה כזקו מהיתומים כתב הר יונה אס חס קטנס חינו גריה לא מה זיכריה אבל אס חן
 גדולס גובה כרינו חו העריה " **כט** בשגובין חכמי היתומים
 סחז בר הקרקס ואחב חכריין חותו סלסיס יוס
 רצופין ואס חינו חכריין רצופין לא בכל יוס ספ וחחמי יכריא פסיס יוס בכל יוס ספ
 וחחמי סבהם וכיצד חכריין הכרוז יוצא פעס חחב רבקר בטעה הכנסת פועל פועס
 חחב בערב בטעה חחלה פועלס מדה כלפ ססיחיה כד וכד וחחריה כד וכד עחיתה
 לחבר ויכרס סחוברין חותה כתי לכרוט לצעל חח סלא יסמר חלקה סכחכרה לכרוט
 כיתובה חסה סחיו חרקרק כל כך סיהיו חשע טוובה כחו סחדקדקה חחסה ואס יחחר
 החלטה חח חקבל חדה בלא סחח רכרען חוב והיורס חומר לא כן לא יסומו חותה בר
 סחען פורס וסחמו חיתה ויכריאו עליה ויקבלנה חחלה בסויה דתי סחחע לירס חתי

חוציאים מהיחזאים לִפְיָ אִם הֵם קָטָנִים וְכֵן אִם נָלְ אִבְהֵם
וְהִפְיָ אִבְלוֹם אַחֵר יֵאָמֵר אִם יִרְמוּ הַיְתוּמִים חֲזִיקָם קִרְקָם הוּא הַיֵּשׁ הַטֵּי טַעַן טָהָר זֶס
הַמְעֻבְדִים לְבַעַל חוֹב חֲתֻמָּה הַגְּלוּמִים גּוֹבֵן חֵזֶן לְפָרוֹם לִנְגַל אִפְיָ אִם הֵם קָטָנִים כִּתְבֵב
הַרְחֹבֵן שֵׁם לֵוֹ בְּרֵי אִו אֶפְטֵרוֹפֵא מֵל הַיְתוּמִים לְצָרְכָם נִזְקָקִין לְכַכְסִיָּה מִזְכֵּרִין כִּלֵּן
הַכְרִיז וּפְרִישָׁן מֵהֶם בְּכִינֹפ כִּחוֹן חֲסֵאֵר בְּעַל חוֹב וְכֵן בִּינָא רִזְבֵן דִּאֲחֵרִיּוֹתָא אִיתֵיֵד אִם
טְרַכְוָה מֵהַלְקוּחָה גּוֹבָה כִּלֵּן הַכְרִיז וְדִינֹו כִּסְאֵר בְּעַל חוֹב וְכֵל חֵילֵע דְּפִזְזָקִין לְכַכְסִיָּהוּ כֵּן
חֲנָה וְסָרְהָ זֹו בֵּן חֲנָה וְסָרְהָ סָתֵם חֲקָרְלֵם הַעֲדוּהָ בְּכַפּ הַאֶפְטֵרוֹפֵא שֶׁהַאֶפְטֵרוֹפֵא הוּא
הַבְּעֻלָּם וְכֵן יַעֲרִי הַצּוּאָה חֲקָרְלֵם חֲוֵתֵם בְּכַפּ הַאֶפְטֵרוֹפֵא וְהִי פִרְסֵם דִּאִפְיָ לֵוֹת הַאֶפְטֵרוֹפֵא
לְצָרְכָם אִין נִזְקָקִין לְכַכְסִיָּהֶם וְאִן הַרְאָם זֶל הַסְכִּים לְרַבְרֵי הַרְחֹבֵן דְּכֵל חֵת שַׁעֲמֹו בְּרֵי
אִו אֶפְטֵרוֹפֵא לְצָרְכָם נִזְקָקִין לְכַכְסִיָּהֶם וְחֲקָרְלֵם הַעֲדוּהָ בְּכַפּ אֶפְטֵרוֹפֵא אִבְל אִם לֵוֹ הֵם
בְּעַצְמָם אִין נִזְקָקִין לְכַכְסִיָּהֶם עַד שִׁנְדֵּלֵם וְלֵא חֲעֵמִידִין אֶפְטֵרוֹפֵא לְקַבֵּל הַעֲדוּהָ וּבְעַרְזֵי צוּחָה
כִּתְבֵב גַּם כֵּן שֵׁאִין חֲקָרְלֵן אֲוֵתֵם בְּכַפּ הַאֶפְטֵרוֹפֵא **קִיא** הַמְלִיָּה אֵת חֲכִיחַ
עַל כֵּה אִינֵי גּוֹבָה אֵן חֲחָה שִׁחֲצֵא כִּד הַלֵּת
טוֹרָא לֵאן מֵהַלְקוּחָה סָקֵט חֲחֵטֵן וְלֵאן חֲחֲמָנוֹה סָבְתוֹ אִבְל חֲכֵל חֵה שִׁחֲצֵא כִּדֵּן גּוֹבָה כֵּן
קִרְקָע כֵּן טֵלְטֵל אִפְיָ קָנָאוֹ אַחֵר הַהֲלֵאָה אִבְל הַחֲלֵת בְּסָטֵר טוֹרָא מֵהַלְקוּחָה וְחֲחֲקָרְלֵן
חֲקָטָה סָקֵט וּסְקָלֵו חֲחֵטֵן אַחֵר הַהֲלֵאָה אִפְיָ אִם אִין חֲפּוֹרֵם בְּסָטֵר סָקָלֵו עֲלֵנוֹ אַחֲרִיּוֹתָו וְחֵיָהוּ
אִם פִּירָם סָלֵא קָבֵל עֲלֵנוֹ אַחֲרִיּוֹתָו אִינֵי טוֹרָא מֵהֶם וְאִם קָרֵם הַחֲכֵר וְהַחֲתֻמָּה הַהֲלֵאָה אִינֵי
טוֹרָא מֵהֶם וְאִם יֵשׁ הוֹכְחָה שֵׁלֵא כִּיזוֹן בְּחֵמֵר אִו בְּחֵמֵהָ אֵן לֵהֲבָרִיחַ חֲבַעַל חוֹב צִבְתָּ מֵהֶם
אִפְיָ סָקָדָמוֹ לֵהֲלֵאָה כִּחוֹן סָכְתֻבְתֵּי לֵמַעֲלָה בְּסִימּוֹן צָה : וְכֵן אִם פִּתְוֹן לֵיָה עַל תַּנְחֵי שֵׁלֵא
יְחוּל עֲלֵנוֹ סוֹם שַׁעֲמֵר (אֵן חוֹב וְלֵאן כְּעוֹבָה כִּוֹ סָקָרֵם לְחֵמֵר אִו לְחֵמֵהָ וְלֵאן יִחַל עֲלֵנוֹ לֵהֲבָרֵא
כִּתְבֵב אֵן הַרְאָם זֶל בְּתַסּוּבָה שִׁחֲוַעַל הַתַּנְחֵי וְלֵאן יַבְבָּה בְּעַל חוֹב מֵהֶם סֵהֲנוֹתָן יִכּוּל לֵהֲטֵל
צִחֲתֵהָ אִי זֶה תַּנְחֵי שִׁרְצָה וְכִחוֹן סִיכּוּל לֵהֲתַנּוֹת עַיִן שֵׁלֵא תַחֲכֻחָה וְלֵאן תַּחֲסַכְכְּנָת כִּד
יִכּוּל לֵהֲתַנּוֹת עַיִן שֵׁלֵא יַנְבְּהָ בְּעַל חוֹב סָנְתֻחֵיבֵם כְּכֵר אִפְיָ רַכְתֵּב לֵיָה דִּאֲחֵי
הִרִי לֵאן קָנָה אֲוֵתוֹ לְשַׁעֲמֵר זֶה שִׁחֵטֵן יִכּוּל לְקַבֵּל אֵן חֵת סֵהֲנוֹתָן רִזְצָה לֵתָנוּ אִו וְאִם הִרִי
תַבְעֵר חוֹב טוֹרְמוֹ קֵץ לֵאן תַּתְקִיִם הַתַּנְחֵי וְנִתְבַטְלָה הַחֲתֻמָּה חֲעַקְרָא וְחֵדְרָא לְחֵרָה וְכִחֲצֵא
סֵהוּא לִנְקָח מֵחֵן אַחֲרִים בְּחוֹם הִילְכֵד לֵאן יִנְסִיזוּ בְּרֵי חֲחֵטֵן וְיִסְאֵר כִּד הַחֲקָרְלֵן אִבְל אִם קִיָּה
קִרְקָט וְהַהֲנָה עֲמֵן חֲחֻכְרֵי עַל חֲנָה שֵׁלֵא יְחוּל עֲלֵנוֹ סוֹם שַׁעֲמֵר אִינֵי חֲוַעַל וּבְעַל חוֹב גּוֹבָה
חֲחֵטֵן וְרִאֲבוֹן סָבְתוֹ לְכַוֵּן קִרְקָע וְהַחֲתֻמָּה זֶה הַתַּנְחֵי שֵׁלֵא יְחוּל עֲלֵנוֹ סוֹם שַׁעֲמֵר וְלֵאן חֵיָה לֵוֹ כֵּן
אַחֵר וְאַחֵר כִּד לֵיָה - כִּיֵּר שַׁעֲרֵ רַתְסוּבָה אַחֲרֵיהָ שֶׁהַבְּעַל חוֹב גּוֹבָה חֲחֵטֵן זֶה לְסוֹפֵי הַתַּנְחֵי
סֵהֲתַנְהָ רִחוּבֵן הַנוֹתָן שֵׁלֵא יְחוּל עֲלֵנוֹ סוֹם שַׁעֲמֵר הִיָּה קִיָּם חֲטָעֵם סִיּוֹר שִׁסִּיר רִחוּבֵן לְוַחֲזוֹ
כִּה בְּקִרְקָט שֵׁם יִכָּא בְּעַל חוֹב שֵׁלֵא כִּוֹ לַנְּחֻת הַקִּרְקָע סֵהֲבַטֵל הַחֲתֻמָּה לְחֲפֵרֵט וְיִחֲזוֹר
הַקִּרְקָט (נוֹתָן וְאִם לֵאן כִּתְקִיִם הַתַּנְחֵי כִּתְבַטְלָה חֲחֵעֵסָה כִּלֵּן לֵאן כְּעֵסָה וְאֲוֵתוֹ כִּה שִׁסִּיר רִחוּבֵן
לְעַצְמוֹ בְּקִרְקָע כִּסְחָה רִחוּבֵן וְלֵאן תַּתֵּן לֵאן אֲוֵתוֹ הַכֵּן זֶה הַכֵּן בְּקוֹתוֹ כִּה שִׁסִּיר תַּכֵּן לְעַצְמוֹ

האגרת להם לפרוט' או החז' - וטעמא דהאג' נכרעו מקטעם איהו דהייס' סוף התעס
אבהם לחלק צרי' לפרך אם תפס חסלהם ח"פ אחרי חוב אבהם והוא בעצ' סיכול
להחזיק מ' ולטען עליו לקוח הוא בדי חזק' לו לתפסו בחום כיון שידום וברור לו מלא נכרין
אבהם ואם מחמה ומה במחמה על סוף רצה (פרוע או מחה בתו הזמן או מהורה בסעה
חותו מ' אגרת נכרעו ח"פ מהקטעם - והיבא סוף הלכה והצח יתומים קטעם ויס לחלוק
ערב כהב הרחם נזקקין לנכסי ערב ח"פ שהיתומים קטעם ולא אחריכו קוף ערבא
בתי יתמי חז' וכחצא מנזקקין לנכסי קטעם שתי חין הערב יכול לנבא מהסער אשר
יגלו וכיון שחיון פטורין לא בשדו קטעם ולכשיגלו יתחייבו נחצא סכני קיובא פנהו לא
אריח דרבע עלהו והרי זה כחלה סתבם ללוה וכתחילה לו כדיו ואין לו בנה לפרוע סגורת
מהערב והרחמן כתב סוף נכרעו מן הערב ח"פ אם הוא קבלן ואם הראשול חילק בין
ערב לקבלן ומתב סוף נזקקין לנכסי הערב ח"פ ח"פ חמי' שארצה אפרט נכסי
בתיס חיון ערבין ביה וכלו א' חר ע"ה ספרט מן הנכסים אם ארצה ח"פ הכי חינו נכרעו
מהיתומים קטעם כיון שחינו יכול לתובטן בשדו קטעם הה"כ אם אחר חמי' שארצה אפרט
הואיל ויס נכסים ללוה וצריך לתמע הלכה תחלה לא יפרט מהערב אכל בקבלן יפרט
מהקבלן והוא יפרט מהיתומים לכשיגלו - צוה אבהם ואחר תנו חנה או סדה לפלופ בין
אם אחר חנה או סדה סתם נזקקין לנכסיהם אכל מעמידין להו תחלה אפטרופא להסר
בזכותם לראוה אם יוכל לערער ולבטל הצוה ואם מתקיים הצוה נזקקין לנכסיהם
מהרי חין לחוס לא לצררי ולא לשובר ודוקא מצוה בסטר סתב בכתב ידו חנה לפלופ
וצרי שהוא כהב ידו אכל אם צוה לפי עדים חין נזקקין סוף מקבלן ערות סוף כפס
בעל דין וקטן כסלא נכרו דמי והרחם כתב דוק בחנה וסדה סתם מעמידין אפטרופא
אכל בחנה וסדה זו חין מעמידין אפטרופא כיון שפרט החנה והסדה סוב חין לערער
ואם הראשול כהב כסברא הראשונה סאלה לאה הראשול סאלה יורט סנהן נכסי מוריס
לקטן וינצא סטר חוב על מוריס חיי נחתינו לנכסי קטן או לא אם הסטר חקוים מורידין
לבעל חוב לנכסים ואם חינו חקוים חין מורידין סוף חקוים סוף כפס בעל דין קרקע
שהוא בקרקע היורט סכנו היה מוחזק מ' ונתברר בעדים סהיא נזולה כדו ובא הנגזל
להוציאה מהיורט ב"י נזקקין להוציאה חידו ח"פ שהוא קטן ואין מעמידין אפטרופא
לתוך בזכות היורט חול יכול לפסול העדים סל הנגזל לחזוקי סהדי בסיקרא לא
חזקין ודוקא שנתקבל העדות בחיי חבו או הוציא סטר חקוים סהיא סל סלקחה חסבו
ואכו לא החזיק בה נ' ספס אחר זמן סטר אכל אם לא נתקבל העדות בחיי האב חין
מקבלן חותו אחר כד' - כ"ח מהקרקע בחזקה הקטן כדכריסיה אכל אם לא היה בחזקה
לא סתקא בעבריו וירר לתוך סדה חבירו או סתקא חסבו טעמו חין ח"פ נחתן ער סגריל
לא חוציחין חסבו חיד ולכשיגריל יבא רחיה ויסול וכן אם הורה האב בכתב ידו על
מטלטלן סכנו סהס מעסק סיס ל' ח"פ פלופ או פקדון סהוא כדו ח"פ פלופ חוציחין

מדת חסד כה בירוסה ואם שערך לו מטלטל אנב חקרקע חזים ארו דיו חקרקע אף לטרול
צחה שמחרי אחר כן אם כה על דחקה וכן לכל דבר - וכהבתי אונליה במיקון נט אעשר
אין כותבין לטרול חמטלטל החמעכרים חמס תקנה הסוק - וכי חקקנה מטלטל אנב
חקרקע צריך לכתוב על גלח באסמכתא ולח כטופסי דטרי חפס חפס דממסר' החז ובל
חקקשה ומעמ חמטלטל אנב חקרקע הוא דוחה לסמוך הערב חחון סחחיתא
סאס לח יפרט הלנה סירט הערב אף כחן אם לא יחצא קרקע סירט חקקנה מטלטל
חמעכרים על כן צריך לפרט מדעתו קוחכת על החמטלטל כחון על הקרקע ואם אחר על
חמעכסיו חין צריך לפרט דלא באסמכתא סכל קפן חמעכסיו קונה חפס דאסמכתא ובר
חמוך וכלא כטופסי דטרי פ' סכיתב לסס חעמר נחור ולא מטופס אדירות הד חו' וכי
חמעכר לנה מטלטל אנב חקרקע חין צריכין להיוט צמיוו כפופס - וחפס מטלטל דמיידי
חמעכרי חפס בקרקע כל שהוא יכול לסערך כל מטלטלן ואם חין קרקע ללנה וזיהי על
חלנה בתוך מדהו בקפן או בחיה מההקנאות סחופס בהס קרקעה או סהסילעו חנה סכיה
על קרקע כל סהו הרי זה חקנה על נכוכל מטלטלן סירצה - וחין צריך לסיים חחמוס
סחקנה אנב חמטלטלן ואם חין ללנה קרקע כלל וגם חין לחלנה להסיליו או (סכירו יכסוב
חקקתי על חרבע חחונה קרקע בחצרי וחצרו חמיתי על החמטלטלן חפס חחין אפו יודעין על
קרקע הודאה בעל דין כחאה עדים דחון לחורתי ולא חחין כחיקרח סחופס סיהיה קרקע
בחדינה חקרה וחין חנו יודעין בהי - קיד . מלה . סירט לקוחות סכמו
חחונה חקר סהלה חולך וטרול חחוס וחין צריך דבר חחרי
ואם חינו יודע לקוחות סכמו חחונה וחריך לחפס חחריהס כותבין על בר סטר סורפא סירטיו
חחלקוקיה וקורעין סטר החוב וכותב בטרפח סקריט סטר החוב וכחסר יחצא עלקח חחונה
כופין אותו בר דרון עמו ואינו יכול לחרי לך חצל הלנה וכחסר יתחייב לך בדין ויכתב חפס
סורפא על הלוקוח הז הפרט לך אף ילך הוא חס ירצה חצל הלנה ויזקיקו לך לדי ויר
סיכא דחיתיה חודעכו לנה כגון דחתי סלח בג כסבתא וחתי בארבעה בסבתא וקחי בדינא
ברישא בסבתא ואם חבקס הלוקח זמן כותבין על חחי בר סלסיס חוס ובלבר להוציא הדין
לחיתו ס חלב בעקיטו - ואם רוצה הלוקח לסלק חחילה בחונות הרסות בדין ויסחר לו
חקרקע ויחז ריסי חחחוכר חה ספרט לחילות בסכילן ואם עסאה חפועיקי חינו יכול
לסלקו בחונות ואם קנה סתי סדונה או חקר או כל חחה בחנה וכהנכ סהיה לחלנה על חלנה
הוא חחיתו ובר וטרול חחמו מדה סקנה דחיסוכה בחנה וכסבא לטרול חספיה בחנה
הנחיר הכא לו חחיתו וחפס לו חס תרצה לקבל מדה חחיסוכה סנכה כחכר ככל חחיתו
חריטיב ואם לאו קח לו חחיתו וחסתלק הדין עמו ואם רצה חחילה לעמוד בה רכל
חחיתו חין חלוקח חוזר על החוכר סחכרה לו בחחיות אף בחנה כחון סהיה סחח ופס
חחילה קבלה בחחיתו חיה סנה אף חנה אף סחחילה קבלה בחחיתו חפס סחכרה
וי וכתב חר ינה חוקל כפלא עשו בה חחנה גו וח חכרה לטכך יכול להכריחן לקבלה

ואים כ

עזר וחינוך

כבודי חזקתי

ואם ירצה צריך ענין

סבה יכול כולה אם

סבה נוטל מן החומר

אז יפקיד והפרתו

ל אם עליין מחובר

שם הקוב כנגד הסדה

וכ לא כנגד הסדה

יקו אפיין החוב לא

או הדברים לא נאחרו

זורפה אפיין אם החוב

א סבה הבא חממה

דחתי חמילה כתי לא

חמנה כתי אוקא לעני

חוב נונה מהם סבה

זה עם סבה אפיין

נותן להם ההוצאה

אמר אביכם השבת

נול היחזקים להבא

אפומיקי עלמ להבא

מבחה ואינו כותן

במקומם אז אלו להתחייב לו אבל הם עמו מוחא והכרזת מוכ אינו יכול לסלקו וכי חסדתי
לאח הראם אל צריך שיטבע הנה תהיה שאין לו כחה לפרוע קודם שיטרוף החלנה חן
ומשועבדים לא שנת חם הם חסועבדים רחבר או רחמנה ומשכעו הנה בנקיטה הכן
באמצעות הדין **ל** צמעתו שאין זה סטר חמנה ומלא חכרו (אחר ולא חלו) - וכנה
קרימס חם **ל** חסועבדים הוא עדיין בחוד החזן שהוא כפרט בלא שבעה - אבל רב החי
כתב שאפי' תוך החזן אינו כפרע חן הלוקחה לא בשבעה וכחשר יורידו החלנה בקרקע
שחזק ללקח חזן על הקרקע כמישר חום ומחין היתה כפי חיה שמה עתה - ומכריזין עלת
שלבים יום כמו בשמין כמורדין ינכסי יתומים והרחמס כתב שאם טעו בכל מהו חכרו
בטל שהרי הם כשלעל לשארף ולקוח - וים להם ראוב לתקן אבל לא לעושה ומסתברא שאין
לקלק כן יורם ללקוח: ואם לא ימצאו לקח יחלטוה למעלה כמו שמתן אותה - כתב הר' יונה
חם יבק שום קרם בהוד יחי ההכרזה ויעלה קרקע יותר חמה שמתן אותו בל והחלנה רוצה
לקח הקרקע צריך יקבלו ברשותו עליו מה אוחא וההכרזה לתועלת הנה היא שאם ימצאו חי
סירצה לנתן בה יותר הרי טוב וחס לאו יקחנה הוא באותה אוחא אבל אם הלוקח בעצמו רוצה
לעולם הסומא שמתן בל כדי שיסאר הקרקע בדוחין שומעין לו כי מדאי לתועלתו הוא
מכין סחומר חיה הפ חוסם סחוציא ותסאר הקרקע בדי: כי אחר כך חחזור לקח הכל חן
המוכר הילכך בשכל העלי פלו להכתבטל שומה בל שמה לרובה דאיכמי ורבינו האיי
כתב חס בעל חוב ולקח באים כל הקד להוסוף על חכרו נוהגין הקרקע לחותו סחוסף
יותר וזה נראה כחולק על דברי הר' יונה וכנה אף הקרם אל שאינו חולק שדברי רבינו
האיי כסתדר חוסוף על כנגד דחי החוב אבל חם ירצה הלוקח להוסוף מעט על שומה
בל ולא יהיה כל החוב פורט בהא חולטן בתי שומה בל בדברי הר' יונה וחס יחאר החלנה
אקבל הקרקע בכל חוב בלא שומה בל והלוקח קומר נח כי לא ישאמו חותה בל ואפי' קבן
לך כפי מה שיסאמו חותה בל חן שומעין ללקוח וכסתלפטן חותה לו כותבן לו חתלפטן
כרו שמתן והכריזו עלת כרהוי ומסתלפטן חותה לו וכומב: בה סהכירובה שהיא של

ביופ הלוה ומקדש סטר הקדרכתן הסכח לוקח הסדה כסת החלנה (טורפה טורף חותה
כחו שהיא עם סבה בן סבה דחמילן כנון שעלו ב. קילנית חו נתיקרה בן סהסכחה
הלוקח מחמת הוצאה סחוציא עלת ולא סיטול כל הסבה לא חכרו דקייחן לן היכא דכתב
לנה דאקט ולוח לוח ואחר כך יקנה חולקין חלנה רחסן ומלנה שפ לפי ששעמר שעה סקל
כהחד והאי סבה הוי כלו קנחו המוכר ומכרו ללקח חחר סמכר לו הסדה ונתקייב דיחרי חותו
ונחצח חחרי חות הלוקח על הסבה לפיכך חולקין חותו כיצר היה עליו חוב סל מחמיס חו
ומכר ללקח סדה סוה חנה והסכחה סמה חחתיס טורף בעל חוב חמנה חחה וקמסיס
חיה על דחי הסדה וקמסיס סל הסבה ולקח יקח חחסיס סל סבה הנספך יס וחוזר חלוקן
ונובה הקרן חנכסי המוכר חן חסועבדים סחכר חונתו והסבה קימי גובה לא ירצה
חזרין והיה כן חילק וכנה דוקא סבה חבה חחמה חונתת קימי כוטל לא חחני אבל כנה חבה

הלוחות תוך הזמן אל אס הלות חפסי נכסיו כך אן זמן של הלות על הערב שג' לאחר
כברע כסבלו עכ' ואפי כתיני לחפלה סגס חלטה יכול נסא חשתי תוך הזמן אס הלות
חזינו נכסיו כהב' ער הרחבם בתסוכה ערב אבא לחלה בזזנו והתיה ס רפפ עדים
סיתבע וחזנו חלטה והאריך ללות הזמן אן הערב נפטר בכך ואן צריך נקבלן סתובט
לאי סירצה וכוון סירצה סאס האריך חלטה ללות זמן הפרשון סלא נפטר הקבלן בכך
ואפי היו נכסים ידועס ללות הערב אחר לחלה רכ עסחלה לדן ונגה חוכך מנכסים
הללו והאריך הללו ללות ובנתיס נסרפו הנכסים גובה חן הערב כללו סל דבר נכסיה דאיס
ערכין כיה וכסס סארס האריך ללות וקובט לו זמן אחר זמן וחוזר וניבה מנכסיו כן סחא
בחדנה הים כן סחכך אחר כך הוא גובה חן הערב עכ' ונראה סאס תובט ללות בזזנו
סוציחו חן הערסת הדין עמוכי יאחר לו נא כתרצהי להיות ערב כסכילך עד זמן פלופ''
תסוכה לרב לפאס יברג סהיה ערב לחברו כסכל גוי ונטל הערב חסכון חן הגוי
ונתנו לחלה ונא לו הגוי סל הערב בערב סבת כן סמסחה ואחר לו היה לו
ערב כסכל לזה סאפי חייב לו סיקוזר לו חסכופ סאפי צריך לו ואפי לו הערב דבר נכנס סרה
ואפי עשה סוס ערסה פייסו הגוי לערב עד סאחר לחלה הריב כחו סהייתי והקזיר חלטה
חמסכון לגוי לאחר זמן תבע חלטה לערב טטן כסאחרתי הריב כחו סהייתי לא היה
נדעתי כקודס סכא האסרון לנדך לא כחו סהייתי לאחר ככא חמסכון לנדך סלא הייתי
חסועגר לך וראה לדבר סכבר רחית סרנטיהי כנגד הגוי חלהכנס הערב כסכלו ותלתי
הדבר באיקור סבה חרין עם הערב סהיה לו לחלה לכרס ערסמו ואעפפי חייב הערב
לסייש להוציא החוכ חיכ הגוי - תסוכה לרסי ישראל סהיה כדו חמסכון חגוי והגוי סל חמנו
סחזירנו לו בערב ישראל והודה לדבריו והכח הגוי ישראל והתרה ס כל סון הקודס אפי חתרת
כך סלא תקבל ערב ואחר גפפ הגוי אפי ערב לך : הדין סהו לחייב הערב כיון סזה חסר
לגוי חסכון סכדו על פיו והרי הוא בערב כענה חנה חשה סאין צריך קפן והתראה
סחתרה ס אינה כלום סהוא היה לו לסמט חגוי ולדחותו חלהיות ערב לו וכיון סלא עם
כן לא הודה בערסה בכפ הגוי לא היה יכול הלות לסמט ולחר איפי מקבל לזה ערב סהכל
יודען סהוא ראי סיקבלוהו בערב והוא ככר הודה לגוי סיקזיר לו חמסכון על ידי ערב''
סלה לאח הראס זל ראובן חכר חכיו עה חפרס וככנס סמשן ערב כסכלו הלך לו ראובן
והוצרך סמשן לכרות כסכלו כסכא ראובן תבע סמשן חיה ספרס כסכלו אחר לו לא היה
לך לפורש כיו ככר פרטמו ויס לו סטר פרשן חמנו אחר לו סמשן חזרתי לפורש כל זמן
סלא חתק כדו סטר הפרשן חן סהנחה עקר סטר החוכ'' כיון סחודה ראובן סהכנסו
ערב חייב לפרות לו כל חה סכבר סמשן סנהו לגוי אפי אס הגוי תבע חמנו סחזון סלא
כדן ואסן לנהו לו כיו הדבר ידוע סדן תקרה עלנו וצריך הוא לנהו לו כל חה סיתבע חמנו
זזה ידע ראובן ססס חיתו ערב לגוי וקבל עלנו סעסר לכחותו ונסקן חכל היזק סכא לו
חגוי אעפי סלא פרס כן גפירום וזה סטען ראובן סיס לו סטר פירשן חגוי אינה טענה

וישם ש
לא תחל שכנך
ואם ירצה החנה
אין וזין כותבן אדם כן טירבן
מדהו חכמותיקי קרבן חנה
ובטפה כהר הררי
בשם אלהי ישראל על צד חורין לא יטרוף
לא כמקדן כדון סוף כול נקמן בשם
שרשן לא חזו חינו יכול נקמן בשר נקס
נקמן חכמה: שטפה כהר חינו גובה הארץ נכס
ולקח הררי זו חכמה עד פנים זון הפרשן וכסניע
חסיים לזה סקר נכסים צד חורין ואסכונא דינה כאפותיקי
ובטפה על קהם הויה כאפותיקי קתם ואס פרס על לא יהא לך פרשן לא
כאפותיקי חפורים - עשה סירו חו סקר חטנלנו אפותיקי ואכרן לרו בעל
אפ עשין אפותיקי בשטר חסום דלפת להוקלא ולח חזילקוחי. לעת
שנשחו אפותיקי כגון שהיה ער בקותה חלה אפ הכי חין חלה גובה
חכמים: וכן לעפן קדיחה אפ עשה חטנלנו אפותיקי חכמים נכס
אל חחרת כיון סחין השעמר קל על החטלמלן חין כן קדיחה
אפ במקם והכרו בעל חוב גובה חכמו דקלא חנה לך
וסקרו חלה אפ פרס על לא יהא לך פרשן לא חחרת
פועל יגובה חום חכמים חכמים של חנה חכמים חכמים
ועל כן כתב הרחבם סכונב עליו סקר חור חנה חכמים
ככרע וכופין לחלה סיכונב לו סקר חנה חכמים חכמים

אל משהם היא סתם כחיה כחיה וכן כחיה אס כל אחר אומר סקנאו זנתו רחיו זמור רחיו
למחר אל משהם נתרצה והוא אל משהם אכל אס הוא כגד וכל אחר אומר סתם ארנו
מודאי אחר אהם חסר יהא חונק ער סיבא ליה וכן כגד הרחב רכל היבא דאחר חתן
ודאי רחוי כן אס חפסי ס קרויה כן אס הוא כד סלס יהא חונק ער סיבא ליה וכל
היבא דלכח ודאי רחוי חולקין אפ הוא כד סלס ורי פ חפ היבא מאחר אהם ודאי רחוי
כגון מכל אחר אומר אפ ארננו חולקין במסעה חז חספס סתפקידו אכל אחר זה חנה
זה חתנים וכל אחר ואחר אומר חתנים סל סטול כל אחר אהם חנה ומה סלסימי
סחולקין עליו יהא חונק ער סיבא ליה כיון סידוע לנכר סהו ודאי סל אחר אהם חפ
קורס סכאו למכנו לתוק עליו לטכד יהא חונק ער סיבא ליה: ומה סכסיס אה הרחם זל זן
אחר כולה סל זה אומר חציה סל האחר כולה סל יסבס סאין לכה כחיה חסלמה חלקים
וחאחר חציה סל יסבס סאין כה ל כחיה חרבע ויטול זה סנמה חלקים וזה רבע והא
דאחריון כסכל אחר אחר כולה סל סחולקין אומה בסוה או כסזה חומר כולה סל זה
אחר חציה סל סטול זה סנמה חלקין וזה רבע דוקא כסאחוזו בספעה ואין כד סס אחר
מהם חחמה סנמה על סנמה וזה חולקין אומה בסוה חפ היא חוזחבת והזהב לכד יחד אהם
ואינו יכול למי קלוק אומה לרחבת כדי סיבא ליה לנכר אן חולקין אומה לחבת כדי
סיבא למשהם בסוה אכל אס כל אחר ואחר אומר קצתה ככו כל אחר כוטל מה חכח
כסמעה והאחר חולקין לפ סעמתיים וכסמעה היה האחר חוזו בה והספ כחיה ס חעס
כדי סאחוז בה כס הוא איט כלס וכותנן אומה לפי סאחוז בה היו ספיהם חדוקין ס ותקנת
אחר חחכרו ככפס וכוון לאן אירר זכותו סתק הרי חודה ל סהיא סל ודבר זכותו חפ
אס סתק חתלה עוזו אחר כך היו כחודקה כיון ססתק חתלה ודיה חוף אה הרחם זל סחפ
אס יבא ערס אחר כך נהיא סל לאן חופ ליה דחודקה כעל רין כחיה ערס דחו כגב
דחודקם אס חזר האחר ותקנה חיד זה חתוקא חעפ סכוון חתלה ועד סוף יחלקו
עכחלה עכ ורחה כיון סכבה חתוקא חתלה חסס חודקה סל זה אין האחר יכול לתקנה
דחודקו בלא רחיה וכן הסת עליו הרחב יס חודקים דלאן היו סתיקת כחודקה אן ככפ כר
אכל סלן ככפ כר לא היו כחודקה סלן ססס לצווח ואל הרחם זל היה ואחר חפ סלן ככפ
כר כחיה היו כחודקה כיון סהיה ככפ ערס - בלא לכפ כר וספיהם חדוקין בה ואחר להם
לחלק אומה וחזו אחר כך והיא כד אחר חחם וטוסן סחכרו חודה ל ונמתיקה חחמה
נחכרו טוען שזה חמכה חודא נחחו ויחלקו רכל אס טוען סכרתיה ל איט נחחו וחחצין
חחכרו עלית חחיה וחחודקם כהב סנס כסעגה חמכה חודק איט נחחו ואל הרחם זל ככפ
סחחו נחחו סכס סחולקין על כחחה וספיהם חככו עליה ונחחיון כרלנהו או מאחר חחם
כוכב ונחחיון כרלנו והספ חחחה אומה לכר כפחם קכו כסמה ויחכרוה ויחלקו חחיה וכן
ככל ככר סאין ס כדי חלקה ויפסיד אס יחלקו ויחכרוה ויחלקו חחיים אכל אס חכב
גלא חחכה כרלנו איט קונה כלס ואס אחר חוכב ונחחיון כרלנו והכפ חחמה כחודקה

אלו זמן ההוא וכל זה המטה בר הגני ולא כהב מ הפירשן יכול לגמור מ מהערה על כן
כדין יפתי עני כל מה סיכור ספרט בשכלו והכרוור יהיה עני עדים או עי כתיבא של הגני
במדת ספרט הזמן כד וכד או סכתיב בשאר כפי סיטי ספרש כד וכד סגס סקדלו חכירות
בזמן המכירה והגני חזא אחרי זהם ונרה חזמו חייב חזרו לפרט קלקו ומכל
הקטן שאלו יו וותו הגני ואס הוא היה חזמון לפרוט קלקו וההפסד בן ל חזק סליא פרט
קורות ה יתו לפרוט ל כל ההפסד : כהב הרחבם ראונו סאדר סדה לשמשון ונח לוי
וסלל כהב החכירה (א) כהתעבר סאן על אומנותו קנה הסדה ספעמים אדם קונת
יגה מן הפחיתות דעמי אימס דזכנו ארעה לנמיה ואס קנו חיורו לסגס דמי חכר זה בכל
גרה ספוטו מן שון חייב ודראבר הסג עלו וכתיב סימס הוא זה סאס חחר כן בסעה חסון
הפוסד הפוסד ר סאין באחריות סאוס ססחכתיא . סלגה לא ל הראש זל ראונו קנה סדה
ססחכתיא עני סטר ואמר לו סעסה לו סטר גס על אמתו ולא היתה כאן כתיב לך
כסחכתיא סעסה גס בסטר עליה ולא רצתה ותבעו ראובן ללוי הערב סעסה
הוא ספרט כסיו ברדי דמי הקרקט וטוען הערב סאינו רוצה לא יחזור לו חשתינו יהיו
עכ ספרט לא נדר משון החוכר לא סעסה אמתו הסטר ואס לא טעסה סיתכטל
החובר וכו' (א) כתיב החוכר לא בחזרה החעוה . גס הערב לא כסתער לא לדבר זה
זמן המכירה כן הקונה לבטל החקק יחזור הסטר סעסה ל משון ומשון יחזור ל חשתינו
המערב ססעבר עצמו על תנאי אעפי סקנו חיורו (א) ססעבר סזו היא ססחכתיא
ספרט סעסה חסון חשה הן ל ואפ ערב אס יהיה כד וכד ואס לא יהיה כד לא יסעבר
ספרט סעסור סאינו חייב מ כי אס באס יהיה ואס לא יהיה לא גמר ואקפ אעפי רכל
ערב הוי ססחכתיא דאס לא יפרט הלעה אפ ספרט ואס יפרט לך לא ספרט סאפ כל ערב
סלא תלה סעסרו בדבר אחר ובהיה הנאה דחיהיון לנה גמר ואקפ אכל הכא כיון סקלת
פעסרו בתנאי לא גמר ואקפ דסחכתיא סיתקיים הסטר ולא יסעבר אכל אס קנו חשתינו
חעכסיו סיתקייב ל גחמון זה אס לא יתקיים התנאי הכל לפי תנאו סכל קנו חעכסיו אץ
מ סאוס ססחכתיא עכ סיים אוח ססעבר אפי בלא קנו סאין בערמה סאוס ססחכתיא
כהב שר הרחבס מי סאח (א) סכרו הלעה ואפ ערב לך לגיפו סל לנה זה לא ערב ל לעצמו סע
לא כל זמן סטרעה אפ חכאנו לך זכו אס אחר ל אחר גהלעה ותבעו הפההוכל זמן
סיתבענו אפ חכאנו לך וקנו חיורו על זה אס לא יבין ל הלעה יס מהגאוטס סהורו סקייב
לסלס ויס מי סהורה סקפי התנה עליו ואחר ל אס לא חכאנו לך או אס יחיה או יגרה אהא
חייב לסלס לך חרי זן ססחכתיא וליזה דעתי כוטה עכ יוכתיב שר הרחבד רל ססחכתיא
מהכא סהרי סלקו אותנו כנח לא אס קמר ל בסעה חסון חשה הלעה ואפ ערב לך להכא
זכנו לנדך ואס לא סכל להכאן סלס לך לנה ריו ונה ריון סחייב לסגס ל ואס לא אחר ל כד
לקה יתקייב ל חמון אכל יסלמר סיכא גיפו תקה גופו עד סיתכפר עמו כהב עוד הרחבס
מי סלא פירט דבר ססעב סערב כגון סאחר ל כל מה סתקנו הן ל ואפ ערב או חכור ל ואפ

למה נשנה בזה שכן כל האדם רואה קנה חיה מקובץ ואזנה כלו והגוף לא קנה
אין אצל האדם יתן אף כי האדם כן האדם ולאם חלקין ברצון מאי חכמה לעמוד עליו כגון
מה שיהיה לל האדם המצוה למעט על מה חבב כוס חמץ וכל אחר אחר מהו קדם
מחנך נחמד על הדבר כי לית יצחק העררים לב (ומן החקירה לראות אי זה מהם קדם קיימא
לא תוול דאחר אחר לראות מילוי ברעף הרייך לראות לחיי סדעה המותן נותן לו
ראויין חסתיחא ל חסר תקלה וכו' **קלח שנים**
בין ברצון ואין מוס אחר מהם מוחזק מ כזהו חרצו רתו

עלית כ תרי וכל הד והד אחר דידי הוא הוי דינא רכל דלים גרר ואמו מנצב ירו
הוא מלו ער סיבא האחד רחיה ומיהו מכננו יכול להשבע וצריך לעצם שהוא של
מן סוף יבא האחד רחיה אף אם בגבר ירו אין הפקין לו עקב חזה סגורה ירו תקלה
לפי ומטב בבענה שאמר שהוא מלו אין למעט האחרים מ כלם כיון מה הוא
מ לו אחר מלו אכל אם מטב בלא בענה מוציאין אותה חירו ופרטם שאין לו תקנת
עו יתנו לכל אהד והחד שהרי אינו יודע לחיי יסב והרמזן כתב מחזירו לחקום מנטל
ואף הרחם זל רתב כסברא הראשונה ומיהו פרי דוקא בחטלמנו מהו כגוף אכל אם
הוא קרקס והחזיק מ ואכל פירומיו גוף הקרקע אינה כגוף אכל הפירום צריך לאס לאל
ואחר ואם אחר מהטעם שחוקן עליו חומר לבד תפסותו ער מאכיל עדים אין שומען
עבסוהו בר דענה טעהו או מעברו ומצוהו אין מוציאין אותו ער שיתברר מל מן
תב הרחמים כעם אחרין ככלו או יושבין ברצו עריחת מל חטין המוכנה בסימטא וכל
אמר כולת מלו יבעו כל אהר בנקיטת חכז שאין לו כה פחוב חקציה ויחלקנה עכ
גד מרל כיון שחזונה בסימטו שהוא חקום הראוי לקבוע ואפהו יושבין בצידה קסוב
עלו פהם מוחזקין בה ואם הן חלקין על טדה ואין אחר מהם מוחזק בה כגון שהם בעל
הטדה ומעט בקום לעורמו כל אחר אחר אף קרוב ורחוי לראו ואין לטום אהר עדים כל
דלים גרר ואם גדר האחד ואל כל פירומיו ואחר כך הבא הטעם שהו קרוב ואין העדים
אנשן אם זה בגבר קרוב אם לאו מוציאין חזה בגבר שהוא ספק קרוב והאחר קרוב ודאי
וצריך להחזיר כל הפירוב סהכל ואף אם אין ידוע סאכלם לא על פיו שהודת בתם ואין
צריך לומר ואם יש עדים סאכלם וים דבר שחלקין עליו ואין אחר מהם מוחזק ואף הכי לא
אחרין כל דלים גרר כגון החלטה פרה בחומר וילדה וכן החוכר ספקתו וילדה וכל אחר
אחר ברשותו ילדה החלעכו בתר קזקה רחמונה ומוקחינן ליה בחזקה איה קחא אף אם
אינה עתרה ברבונה לא שמדה באגס ואף אם החוכר טוען שחא והעקב בריה חוקחינן
ליה בחזקה חוכר ואם העקב מוחזק אין צריך החוכר לחבא רחיה וכן כל כיוצא בזה דאיכא
דריח בחזקה פירוש סים סיבות חחון למפיהם סאיפסר במעב קלפטן ילדה וים חפרים
דריח בחזקה פירוש כליה טעמייהם רחיי הדבר סימטקין מ בר ברסות וי אהם כולדי
קלט אעפ"י גאים כחון לטעון על החגלסטלן פכרו לקוחין הן כדי קרקע

מצד דקלם סגס וכו' וקרקע
ואם אחר ליה קרקע בדקלם ה
הוא וחזר: קרקע של דקלם א
קרקע הראויה לדקלם ומיהו אם י
קנה קרקע וכתב ה' יונה דוקא חילוק גדול
שלטון גזל אין להן קרקע אעפ"י שמכרין לקיימן בתוך סדה בטר סעב חכירה קולטן
והראש כתב אפי' הן נטישה קטנות: ומסתבר בדברי ה' יונה ואם קנה שלמה יוצאין
מאורס אחר למטה תחת הקרקע אבל כצוהו מן הקרקע הן שלמה נטועים כראוי ים להן
קרקע ידם החילין או נקצץ יכול לעטם אחר בחקוהו וקונה כל חילוט קטנות שכפהו
וכמה קרקע קינה עמהן תחתיהן וכל מה שכפהו ומזה להן כאלו אורה וקלו וזה החקום
בחזקה להן אין אחר מהם רשאי לאורש כלל לעה חברו אבל תחתיהן וכפהו הלוקח ארש
אם ירצה וקט פירם פשייר קרקע לעצמו לא קנה קרקע מתחתיהן וחזקה להן לא סגס אם
ים מס קרקע הרבה יותר חמה סזריך לחילוט לא סגס אם לא כרי הצריך לחילוט
אבל חקום החילוט קונה לעטע אחרים בחקוהו אם יבאו ברא סגסלמה קונה קרקע בזמן
סנטועים בחזקה פירם אחר כנגד אחר והסגס כנגדן כזה .. והוא סגס היה כן חילין
לחילין כמות חזרבע אחוה ולא יותר חסס עמר חתם ולא חזרבע ומסה עמר חזרדין חוהו
חזקום ישיאם החילין מן הקרץ שהוא עבה אבל אם חילין שחדין בצורה הזאה או סהו
חזרדין יותר חזרבע או חזרדין יותר חססה עמר או סמכרין לע בזה אחר זה או סמכר
לע סגס בתוך סדה ואחר על החצר או ספס בתוך סלו ואחר גיס לע בתוך סדה חברו ומכר
גם הספס גיס לע בתוך סלו הן בחפסיק בטיבן סר או ארה החיס או רכב דקלם או רסוה
הרכס אין צריך לער אם לא סגס אילנות לבר בכל אולם קנה קרקע - לפיכך לא
קנה חילוט קטנות שכפהו ואם יבא או נקצץ אין לע בקרקע כלום: והוא סגס חתם
אבל אם גזע חתם אף זה חילין חסס אף כשלה יאן הגזע לחי והוא סל בעל החילין ..
וכרסם דלתי עקיבה דלחזר חוכר בעין יפה חוכר וקייחא לן באמיה אפי' קונה ספי ים לע
קרקע אבל רכב יחזק פירם דאפי' ועקיבל חזקה דבקנה ספס קיין לע קרקע וכן כתב
אף הרסם פירם דל' חזרבעס הן לע קרקע לעטע אחרים בחקוהו ולא קרקע שכפהו חיהו
ים לע כמלא חורה וקלו וכל סכן חזתיהן לרי לעטע פירוה ונס דרך ים לע לכס אפי' לרבנן
בחדס חתם חיל לחתם חקום יתפס סס חזרבע: אסחיל לע גם כן חקום לעלך סס: וה' יונה
כתב סגס חזרבע ישיגס כן לערוע תחתיהן למטנפ פירם ולוקח והא דחזרדין סלח קנה
לוקח תחתיהן חייב לעיין חיי לערוע סס - בשלם סקונה קרקע אם הגרילו הענפים
כתפסו חזן חמישר הקרקע סיס לע צריך לקוצצו .. וכתב ה' יונה אפי' לא הגרילו לא
תוך חלח אורה וסל צריך לקצצו ססס לא יספה סחח יחזיק על ידי תוספה הענפים וחלח
אורה וסל חזן לענפי סוסס כחלקו לחזר זמן סחזר הלוקח ער כלא היו חגישים הענפים

חזקתו של המוכר לטובתו - ורובן קונהו ורובן קונהו ורובן קונהו
 ומכירה דבר שקנהו רוב זכרי ורוב זכרי ורוב זכרי ורוב זכרי
 אומתה: והראשון כתב ודאי הקונה עלתה מחמתו אם נפלה קוזר ומכירה קונה זכר
 בית וסירה עלתה לפנו וכן כתב הרמב"ם מאם נפלה קוזר ומכירה קונה .. ואף הרמב"ם כתב
 ברמב"ם והדין שאחר לו קתם האן סר ודוק נאחר צריך הוא לקח לו דרך חן הלקח לצד
 למירו דרעו יפה חבר ולא .. לו דרך ואם אחר לו חוז מהסר והדיות אז קין צריך לקח לו
 דרך והאומר סר ודוק אין העקב צריך לקח לו דרך דגמלתא אחר לו הדרך .. מי פיס לו
 ספ בעים זו לפנס חזו ומכרו או כתבם לספ באחר אז לפמיו דרך על המיצו ואין צריך
 לומר אם נבון המיצו במתנה ולפמיו נאמר ודוקא שהקנה למצו באחר או ראשון המיצו דאי
 אקפ לפמיו בראשון חיד כשהקנה לו וסירה לעצמו המיצו זכה הפמיו דרך על המיצו לא
 סבא אחר לא סבא מתנה: ואם חסר המיצו וכתב לפמיו ים לפמיו דרך על המיצו סבא
 בעין יפה כותב ודוקא לספיהן כחיד המיצו לפמיו תהיה חבל אם אחר למיצו תהיה מיז
 כשהקנה לו וסירה לעצמו הפמיו זכה נהקרת דרך מעלו .. המוכר לת הבה חזר כל
 הזכרים המצומצם כגון כלה ומנעל ולכמת הקבועה והאצטרובל ומכור וריחים אם הן
 קבועים ולא חבר המפתח אפי אם הוא קבוע גדלה נזח המכתמה המטילטלה ולא הקלה
 נאם אחר ענה הוא וכל חת סכתוכו כל לו בורין .. אבל לא נג ויזעו וזר ודית ומחילות ..
 (אם הרמב"ם המוכר הבית מכור האים וכירים ואחרנית הנתחים המחוברים נטיט
 ולא יוצא קרע החטה ולא מוצר הקלטה לעפר מחוברים נטיט בזמן סה לכוני ורמב"ם
 פירם דגל קלמה גם כן אם מחוברי ים לריו ולא ידענא מהעפן מוצר כרע החטה
 לגבי חבירה הכה סחין החטה נמכרת בכל חכה .. האומר לתכרו בית לפי חוכר לך
 יכול לתן לו עלתה דעלתה בכל בית הוא ואם אחר לתה בית גבתי אפי חוכר לך אינו עולה
 לתן לו עלתה דהאי למנא חסמנ חשלה סכנתו ועליו ידענא חכה חסום עלתה וירידת
 מאיהו והו הפחות סכנתו ואם אחר כך נפל אחר חבתי אינו נותן לו כלום סילמר לו סלך
 נפל המוכר חקום (מכרו) לזכות לו בית סתם אחרת בקר או בית הלכות לרבו או בית
 לחכות לביתו או המקבל עליו לענותה שמה ארבע חמות על סס וים אומר דררנה
 סגי בארבע על ארבת וככה סתם צריך סס חכמה .. מכר לו מקום בית גדול או
 בקבל עליו (נעמותו) שמה אותו סכנה על סס .. עלן עמר על עמר תרצו אכרפ כפס עמר
 על עמר עמר וכל מישרים הללו לבר שם חלל החמות .. וגובה כל סס בית וכה כו' צי
 .. קם וכחצי ריג המוכר אף הקצר חכר סרות סיסין ואערות סנה וכל

עשרה טפחים... ופירש רמב"ם דוקא כהן...
 וכתב הרמב"ם אין נאדרין עמה אלא עמו והנשבע בכל כהן בלא רצונו
 וכן כתב הרמב"ם דמקיל (הו' עקב) בנאדרין דכתיב לכתוב...
 הקולאגל אי איה כהן נאדרין חייבו רובע לנאדרין...
 ידחה חרברי הראש סבתא אין נאדרין עמה אלא קרקע חרסיי...
 ואינו יכול למחר איפ רוצה מדה החפסקה בשלשם ונכרי סוף יפסיקו בכל אורח המדה
 בענין סיכול להעביר בניהם האחרת אבל אם חפסיקין ואינו יכול להעביר בניהם...
 האחרת ע"כ כהן והראב"ד כתב שכופין אה הלוקח לקח אובן בנאדרין סהן כדברים אסורים
 כד האומר: ופירש רמב"ם דוקא דאחר לכה כור עבר דאמאם הראוי לריעה אבל אחר
 לכה כור קרקע אפי' כול שלשם הנשבע כמאן לנכרי ס' כהן או לטעום ס' פירות...
 כתיב הרמב"ם אכל ליה פירש אפי' אחר לכה כור קרקע לריעה קאמא ולזה הקדים הראש...
 לא היו הנשבע עמוקים עשרה ולא הקאשם נשמיס עשרה נאדרין עמה והוא סוף יהיה
 בכנס לא שישר ארבע קבין או נאדרין עמה אפי' חלקים חיים סוף ראויין לריעה: כיון
 סוף נשמיס עשרה ועמוקים עשרה אבל יותר מארבעה קבין אין נאדרין עמה אפי'
 ראויין לריעה ואינם נשמיס עשרה ואינהו אומר הראש דוקא סנסהין שלמה טפחים אבל
 אינם נשמיס סלמה אפי' יש בהן יותר מארבע קבין כיון שראויין לריעה נאדרין עמה...
 וכתב הרמב"ם הא דאין נאדרין עמה כמאן בהן יותר מארבע קבין דוקא סהן קטנים
 מארבעה טפחים ע"כ עשרה אי נחוי ע"כ עשרה אלא וכל בומר חכאן לא סתמי יס ליה סס
 גרפי עכאן: ואם אחר לכה ככה כור עבר אפי' חכר אפי' נשמיס עשרה ועמוקים עשרה
 נאדרין עמה ופירש רמב"ם דתכא נחוי גרפי סוף יהא נחוי יותר מארבע קבין וקאמא רב
 עקבא דריד סוף ד' קבין יהו חפוזין בתוך חמס קבין אבל חכונסין כפחוס החמסה
 אין נאדרין ככאן אמה דאו ופירש רמב"ם דהייט דוקא ארבע קבין אבל פחוס מארבע
 קבין כיון סוף נשמיס עשרה אפי' היו שלם אחר נאדר עמה ורב יוחנן אחר סכרד סיהו
 חפוזין ברובה סל מדה דהיינו רובע הקב לכה סוף דרוב ככה כור הוא ססה עמר סוף
 וכמה ארבע קבין (ססה עמר סוף יבא רובע הקב לכה סוף אכל אם אינם חפוזים
 ברובה סל מדה סוכון כפילע יחדי ואין נאדרין עמה כן סוף אחר ככה כור כן סוף אחר ככה
 כור: ופירש רמב"ם דרב יוחנן ד' אדרב שוקבא וכן פירש הרמב"ם חפוזין חפוזין פירש דנא
 פאג לא חוסקא על דברי וכן פירש הרמב"ם כנן סלו חמסה קבין סוף סוף רצועה
 אמה ארובה ואחר מדה ע"כ סוף אמה רובת סל מדה וחסקבא פירש רמב"ם לא היו
 חפוזים כמות רובע לכה סוף ארבע קבין דהיינו רצועה רכשה הקב נאדר ע

השארית פטוהתו... זלא סרו השקיה חפ
הו דקין ולא את תמר ותנה ומובד סכנה...
לילך למרות ולטובו ואם אחר לזה חזק...
צית הצר ושדה וכל הנך אחריני אם נתנם לאחרי צדקה הכל ככל...
לפי סביבה בשני יפה כבוד וכן אחזק סחלקו והחזיק את...
כנכסי הנר זכה ככולן... כהב הרחוקם אל בחוכר ולקח חין כל הדברים האלו ויצא כאלו
אחורים לא בחקום שאין עם חנה ולא מחות ידועם לכל דבר ודבר רכש עצמו...
בחקום מנהגו מחוכר כך הוא חוכר כך הרו זה חוכר...
והצר ושדה... מלכין אחר החנה בין מנהגו כמחוכרין אחר...
מחוכרין נוחו כל מה מסכסמיו : וכן בחטטלן ככל מלכין אחר מחות הערובות רכש
הכל זה עקר גדול ככל חסא ומבו הו ליכיס אחר...
החנה הכל בחקום שאין חנה ידוע ומחוח חיוחרים שסין כמו שפרסו חכמים...
ריד אעפ"י מהחוכר השדה כמחא חוכר כל החלפות שבה טוב הוא לפרס
כמטר מחוכר חנה וכל החלפות שבה...
סיכוח ונא שירותי רכש חילנו כלום...
טוב סמומן קב סיירו לברו וכל האחרים חכומים...
לפי זה כל מכן הטובים חילנו ומיהו כל הפחותים חוכרו או מהם כיוצא ש חוכר : והרחם
כמב שלא קנה חתקלן כלל : ולא היראם כהב בסדרה הראשונה...
קוז מחלופות אם אין מ לא דקלם סיירם ולא כולם לא יב הנסחים מצריכים לעלות להן
צורל חבל שאינו נסחים כל כך הן לעוק ומכל מקום אם כולן נחוכים לא חוכר מהם
כלום יולם אין מ לא נפנים סיירם ואם אין מ לא אחר חלפות סיירם ולא כולן לא נהם
עבים שאין השל כורמן לבל הדקין שהשל כורמן או חוכר מהם כלום...
חלפות ודקלם חוכר הדקלן וסייר שאף חלפות...
הנפס וסייר החלפות ואם יש בה נפס ודקלן חוכר הדקלן וסייר הנפס...
נאחר חוז חתרוב קלוג או חוז חתרי חוכר פלפ (אין קנה ואהפ חת סתוכר חותם ציר לע
דרך לילך לחות חוכר מהרי ב' או הכ...
אחחוכר לך פירש די שאין כובו לע לא ספ דקלם חפ...
ודאי צריך לעבו לע דל הסדה כמו שהיא עם כל דקל סדה...
ל ספ דקלם מחקום... חבל אם אין לע חת צריך וקמחם כדי לחנם לע שאין חרם
חוקנה דבר שאינו ברמותו ואם אין מ דקלם כלל ובהת שאין צריך לקנה לע דקלם כדפי'
והקרקע קמו לע כמו שהיא ספרי חכירות הו ואין חכירה הקרקע תלויח בחכירה דקלם...
חבל הרחוקם כהב חפ (אין היו ר דקלם אם רצה לקמה לע ספ דקלם...
ואין העוקן יכול עתה חפ רוצה לא בקרקע פיס בה דקלם וראה חכירות שאם אין כבוד לע

ע ומטלטלן לא... (הגכה) או בראי חן הדרים
מהחטלטלן נקנין בהם וכל זמן שלא קנה כראוי יב' לחזור זה בחמתו וכן עכ"ל
וקרקעה נקנין חייב הנהגו לחזקה או במטה בדרך מקנין במכר ואם החזיק בראוי
אזכירו לזכו בלא עדים קנה אס חודים זה לזה אבל תחלה לחברו דבר שהיה קנין לו
חייב צריך קנין לא חייב מחול על זכה חלה שברו... וכהנ הרחבת וכן הרין בנהגו
לחברו כקדון שהיה חופקד בדרו קנה חייב בלא קנין: היה לו חנה בר פלוג ונתנו לחברו
במעמד משהו יקנה חייב בלא קנין ולמעלה פרסמיו יפה יכהנ הרחב כמס מתחבר
צריך לקיים החברה כך הנהגו כיצד הנהגו לחברו קרקע חכמי אפ נובו לך או מבח
ע כל נכסי ק"ח מחקצמם הוקיל ונא קיים הדבר וקנין דבר ידוע לא קנה כלום ואינו יכול
לומר ע הן ע הפחוף מככסים עד סקיים ע זה מנהג ע אבל חייב חלק דר וכך בראת
פלוג אפ נובו לך הוקיל וקיים את המדה קנה לע"פ מלא סיים הקרקע נטל לך הפחות
מבמדה - ואפ בתנתי למעלה סגס במכר יכול להקניב דבר מאינו חקיים נגס חייב חבן
מה חלק בין יקע חכמי וכן חלק חייב פלוג כיון שלא סיים החלק חייב סגס חלק
מאיו חייב בראת ידועה חקרקס מאינו יקויים חכל נכמי ושנ דהא לחאריץ בדי
ברגיי אפ חוכר לך נובו ע עלה למח סקנה לע"פ מלא סיים ע לא סביגו ע ענה חמס
בגריעה: וכן הסג עלט הרחב הנהגו חקנה לחברו חייבה חקנה לא אס כו יהיה ברעה
הנ ען שהיה ברפוף החקבל לבל דבר לעשות דה כל חקצו אבל במכרם אפ חקנה מחוסל
חקמתי מאינו חבון לענה ע מיעשה דה כל חקצו אבל במכרם אפ חקנה מחוסל
לענה לאמר - תא שלא לחוכרת או שלא להקדימה או אפ על חנה שלא יעשה דה מוס דבר
לא דבר פלוג חקנה היא לחה פטרו ע: והנהגו חקנה על חנה לחזיר חייב חן לחן
קצוב או כל ימי חיי הכיבן או חיי החקבל חיי ע חקנה עד חמן סקצו ע כו בחקרקע
בן בחטלטל וכול הפירוש עד אותו חמן דרא מחזירה לכוונ לחן הקצוב אבל אס חייב
חחירה נבטלה חקנה לטכך הכוונ סור לחברו על חנה מתחזירנו והקדירו והחזירו
הנ זה קדום פתרי זה קיים תנאו והחזירו אבל חקנה ע על חנה מתחזירנו והקדירו
חייב קדום פתרי חנה חומר שהיא קדום נא קיים תנאו מהרי צריך לחזירנו לע"פ מהוא
ראוי ע וכיון שלא קיים תנאו נבטלה חקנה ואין כאן הקדמ וכן דל חקנה מהיא על חיי
כן הנהגו או החקבל חן חקנה קיימת לא אס כו נבקיים ההי חורו סיהיה חנה
בפול חן קדום ע או ותנאי קדום לחמה: לע"פ מרגלם וחקצו נחופס נבב חן בראת
כל זה לא בתנאים של בטון וקדום ע חקצו מלא במאר דע
וכן כהנ הרחב ונה חכמים
נחעט לזה והנהגו חקצו ע
הקטן כו עמרים סגס
סיהיה לחן עמרים סנה לח קיים

קנין טענה

הנפיש
להכין רחוק
חשפה דריליה
התמרים הכל (בעל הקול) ורשעים סוף קנה
לקוצצו ואם הוציאו שרעים מן המרמים והוא בחקום חזקו רוחה פני חמה הן של חוכר ואם
הוציאו מן הגזע והוא חזקום ברואה פני חמה של עקח אבל צריך לקוצצו חזק מהן
פעמים יצאו מן הגזע סחוד (ארץ ויתכסו אחר כך מן הקרקע עד שיראו כאלה) חזק
העקח לקחתי מנסה ויש לי קרקע (צ"ל צריך) לקוצצו חזק ואם קנה רקל אין לו כלום בשריבים
אפי' יוצקין משקרי הקלי חכר הקרקע וסויר (נמצאו) האילנות אפי' לא סויר לא שז אינכות
יש לו קרקע הצריך להם והרחלם כהב ים לו חזי קרקע ופ"ל רשגם (או דוקא חזי קרקע
לא בעל האילנות קנה תחתיהן וכפתם ומוצץ להם כחלן חורה וסלו : אי נחוי חזי קרקע
דוקא וכגון סכל קרקע צריך לאילנות ופ"ל לא חכר לו לא מפ' חלפת יורי פירש סחוד (בעל
האילנות) בגוף הקרקע כלום אפי' אם קנה גלגל כיון שחכרו (אחר) אלא קנה לא חקום
האילנות לעטט חקרים בחקלון הם יצאו וה"ל נחוי אם קנה פנים רכי היכי דלחאי זכו בשן
יפה (האי) בחוי בשן יפה זכו וכן כפכ הרשם הקונה האילנות לקוח (שריפה) בחמים חפח לו
מפ' ענפים הקמחים (ארץ) מחורין נרעם בכחולתה השקחה חפח סנסה טפחים החמוכים
(ארץ) וקוצצו סחוד וצמדן הסקחה סנסה טפחים וכחאר כל האילנות טפח בקפס וכגנפים
חקשר התחתון נלחטה בקלנס ובאזים חופר וחמרים לפי שאין גוש חלפת -

רש החוכר
המלהין סבו לו כחכ גלגל חמוה חמה חרה (רהב) שקר החמה

חמה (כחן) חמה (כחן) ספת יתרחבם כחכ צריך להן לו ארבת חמוה ספ חמה (רוחב
החמה) חכר חקום להסקיב בקילון לובו לו חזי חמה (רוחב) שקר החמה והזי חמה
כחן וחזי חמה חכאן ספת גס כן כהב הרחלם סצריך חמה לרוחב החמה ואותם הסכוב
בעל הסדה כוטטן חכל איכו רסחי (זורטן) מהרשם חחללם הקרקע וחחלקלם חמה חמים
ואם כפלו הספוח כוטל קרקע חעפר הסדה וקוזר וחחקכו - החוכר (חכרו) דרך (עטר) ס
ביתוך סדה אם דרך תיחיד נובו לו סתי חחוב וחחנה שישר סיעטר ס חחור טשו חכר לו
דרך (עטר) ס חשר (שרי) כובו לו רחב סחונה חחוב ככל אורך הדרך דרך הרבים כובו לו
ססה עטר חחוב חקום (עסוב) ס חעמר נובו לו כהב ארבת קכו - חכר לו חחללה
כובו לו חקום רחב חכולל סנסה טפחים החוכר חקום (חכרו) (עסוב) ס קסדה חן החקכל
עליו (עסוב) עטה חערת ארבת על ססופות (תוכה) סחונה כוכין ססה ככל צד (אורך
המערה) וספ בריחה ודרך כוכין ארבת חחוב ורחם ססה טפחים ויבחו סבעה טפחים
עטה חזר על פתח חערת ססה על ססה וכן יעשה לצד סספ סל חחכר פנגר חזר חחרם
יביוצק רה החוכר קצרו ודרך קצרו חקום חעמלו וכה סספרו כחין כח חחמלו וקצרו

מעבטין דאזי אום בעקיים התנאי בעקיים האמת חשנת כתיבת ואם אן כנקיים התנאי
בתקנות התקנת חשנית (כ) אהבו פגטל תנאו ככתילה חשנתו ומה אן אבו וכמחב
אבו ידמות הוא ואזי הקטן . ואזי הקטן סלן בטל תנאו אן כתגטילה חשנתו וגם זכת
בדאי חשנה סל אחי: אהם צריך לרקק בלמן הסטר אום נעשה כתנאי בצע נר ורצ ראוון
אעט סמס רב למאס לנא נציון תנאי כפול בעל חנה חסום רכל החומר על חנה
כחוזר מעכשו דתי . הרי נקלקו עלו רת ורי ורתייתים נכוחות למזון ואם רשגם פירט
לנא נעפון תנאי כפול בחזק ונס רכנו שחסן פירט לנא נעפון תנאי כפול אן בעריווה
לנא כגייטין וקרויף הכל דתה דת . ובעט שאף בחזון נעפון תנאי כפול תילכך צריך
לרקק בשטר אום כתיב ס תנאי כפול: או כהוב כסוף חסטר וקפנן חיבה כחומר על
תנאים וקפנן העשין כמקון החמים כחו סרגילן לכהוב בארצנו . בכל סטר סיסם
תנאי הרי התנאי קיים ומהעשה בטל אום אן קיים תנאו וחבר ומהתו חשנתו אצל החב
ורמות ספחם ואם אן כפול התנאי התנאי בטל והמעשה קיים ותנאי חשנתו כחו: אעט
סכוב בשטר על חנה סלן יוכל סוס אהר חחס לחבור ואין כהוב על חנה סלן יחבור
האי על חנה סלן יחבור כחו סלן יחבור חזק כחו אן תוכל לחכל בשערד . סעב צריך
לפרט על חנה סלן יוכל לחבור ואם יחבור תגטל החשנה ואי חנה יוכל לפרט ואם יחבור
סיהא חחבר בטל לחחרים אכל החשנה תאף הייתה שאין דברי זה כחו סיוכל להתקנה
סאם תקיים החשנה יעשה בת חה סירצה . בשלב אהנה מנתנה אה סנה לחחר חצנה
על תנאי סאם אן יתרצה כנה הקטן לכסגל בפסרת סעטו כון הרצם סיהא חשנת
ונפסרת תלחנה ומלו נכנה הקטן אום כנהרצה בחופה הפסרת ולח רצה וענה יבא אחיו
הגרול כח חובה החשנה ובלחה שאר שאינה חנה חסום דהיו חשכהא ספנא
חשנתו ברצון כנה הקטן וכל דאי חשכהא חזק ושר כי בשעה סאלונה כנה הקטן אום
ירצה בפסרת ולח חנה כנר חנה תלחנה נחצן סהקטן אן חל אן לחחר חיבה ואין קטן
לחחר חיבה ויחה ל סאן כחן חשכהא כלל כי כל חשכהא זהו חחר סכורד לחברו
לעמה סג . ואם אן יעשה סחקבל עלו הפסרת וכך אכל ככרון הזה סנהבת לחונה
לחחר חצנה אום אן יתרצה הקטן בפסרת חזן כחו עפון חשכהא כלל דאם כון כל חשנה
סיס כנתנאי גהיה חשכהא לטכר חס היה התנאי כפול תנאי קודם לחעשה וחו קודם
לחחר חצנו לחחרינו אום אן יתרצה כנה הקטן בפסרת גתאן החשנה קיימה ואם יתרצה
גתאן בטל אן בעקיים התנאי כריטו ואם כנה חשנה בטל אן סהיה כהוב בשטר
ובתנאים הללו נעמו כדן תנאי חקקיים ליי . בצע ראובן ואם חזן כהוב בשטר
חחר חלו תנאי בטל והמעשה קיים . חשנה חטעם דחזן קטן לחחר
חיבה לחבורהא ל רכין סכוב ר . מעכשו דתי ואפ אן ככתב
בשטר על חנה אן אום אן ירצה ח . חיי כלו חחר מעכשו
קייחא לן כר חזן דחחר חטס ס . סכוב חזן בשטר חיי כלו חחר

והנחייב מרע רגיל (קרובו) כמון יתקני לו בלא ספ טובים אחד סכו ואלו תלמידי חכם
הקודם דמתחא דעמו קרובה לה לחיד חכם ער סודם מדנותו קרובה נסכו או
וקרוב סכו קודם נא חיירי כמכו סדר כמכונתו סכחה אגטו דברים זה אכל
קמייכות סחד לא בסקן מהוא חברו ורגיל אכלו כחשא ומהו ויש אחרים דחאי
הי סחיכו רחוי לרש סאס הוא רחוי לרש הוא קודם ולא כחירא דאדרבה כמחוא רחוי
כרם חגיבא הוכחה טפי סנא היה דעתו עלו סנא היה צריך לצוב עלו כיון סרואי צורמו
לכיהם סכנס או קרובם או תלמידי חכמים יעמו הדיונים כפי רחוב עניהם לחי שהיה
גיתו קרובו יותר ועמו לו סכיב חרע סנא יספרותו סומשן לו סלא יקררהו וסכנסיו
לו סומשן לו לא כל הימנו להעמיר את לבו ולחטיל את עצמו על הצמר לא כופו את
כיון לקברו סלא להראש רחובו עמה צואה בריא וכהו למשן כל נכסיו כחמה לאחר
יהיה חוז חקצני הכה סהניק לורסיו חי חייב למה צרכי קסרה משן או יורסיו דבר
יוס סאס אדם טובו כחה חתמת לחקרים וסיר מעט לורסיו חפי הכי היורסין הקרובם
רש חז התורה חייבו כמרתו כי חחובו הנסאר לו חייבו כל לקברו ואס אמר לו
תקררהו סכנסיו סומשן לו סאלה על סכיב חרע סאחר חנה לפלוגי בני ונא סרס וחנה
נכני ככו יורם והיו לו נכסים הרה היקר כדון (סון צואה זו חלסון הרסון חסחם סהס
יורם הכל ונתי חנה סנהו נרסון חמה סחר וסחר חנה נלופ כפ וירס יס נהסכנק
סחיו חר סחן הרסון ורצה סיהו חנה לספ כרה חנה וסחר ירסו כסוה קסוכה אס חור
ס חן הרסון היה לו עמר לספ חנה נלופ כפ וירסו לא חדקחחא וירם חסחם סשחר
כדסרו והספ יורם הכל ומה סאחר נפ חנה סחא היו ככו חחיתם סהיו נפ בניו ואומס
צוה נתי נס ונא חז ככל חחובו סאלה סטר צואה סכיב חרע העלה כערכאות סל
גוים יי רחי נחק וסחכר או נחנה - תסוכה חתנה סכיב חרע ככה או חפי כחצנה
וצוה חחמה חיתה דנא כש קפין ככסר חעלחא קפ וסטר ח לרחה כעלחא וכסר חכל
חחנה סכיב חרע כחצנה ונא צוה חחמה חיתה ונא חיק כה קפן או הכל כנה כחסירה
הסטר וסטר ח דיהו חספ חעלחא הוא חכל כרה סכחון הזה חין רגילו נא כריפ יסרל
ולא כערכאות סל גוים נקטו כסטר נא כחכר ונא כחחנה כסטר קפית הייט סכהונ כח
סדי חכורה לך או כחחנה לך וחוסר הסטר לך העקח או חמבו לך חחקרל - ורצה חינו
רגילן כחחון הזה לא חקייחין חחכר כחחר חן הקפיעס חרחהית נחס וכחכרן הסטר נרחהית
היסכך כלהו כסרים כערכאות סל גוים .. רנג אעפי סחחנה סכיב
חרע חנה כריכה קפן - חס כקס סיקטו קופן חפי כסנה :
וכירם הרחבס סזה קפן חינו צריך - חסחם חחוד ככריו סאס יס ככחחא כקפין כנוו
ככוקב כל ככסירוחפרס סלא יחורס חס יעמר סחז צריך קפין חן קופן כסנה חכל
הראס לו כנה דחפי הכי קופן כסנה ככיון סנהו כל ככסיו חחחנה חיתה הוא טובו וחכח
כחי נחיקסחחא תטרף דעתו חס נא יעמו כככריו חכל חס טבו חקצנה ככסיו חן קופן

עיקר המצוה הזאת היא שכל
אדם יתעורר ויבין את חובתו
אלוהים ואלוהים יתעורר ויבין
את חובתו לאדם ואלוהים יתעורר
וידע את חובתו לכל יצור חי
ועל ידי זה יבין כל יצור חי
את חובתו לאלוהים ולחבריו
ועל ידי זה יבין כל יצור חי
את חובתו לעצמו ולעולמו
ועל ידי זה יבין כל יצור חי
את חובתו לאלוהים ולחבריו
ועל ידי זה יבין כל יצור חי
את חובתו לעצמו ולעולמו

הוא רחוק וידוע הוא טוב - כי אם סלימו טוב הכל ולכח (מיהם) נהיה נ
רוד **שכיב** אדם מאמר חנה ים לו כד פלוג סתמן העדים כד
מאן יודעם אם הוא אהב אם לא (כד) אם כן

הוא צריך היה וכתב הריזה דוקא כחלק נכסיו (אחרים ואחר נגבו)
ואת סיס לו כד פלוג יגבו לפלוג והעדים כחלקן זכרון ערום פהיתה (כד)
חנה פיה לו כד פלוגי (פלוגי סלימו חשדים על התלוחת) אלו על הזולת וכיון
לאקרא זכותו בנות דאי חודה לית או חייק רחיק מקיל אקרא חכח לאחר חנה ים לו
פלוג ותו לין כיון דלפני לית למיסין זכותו בגיחה סתח פריטי ליהי סלימו חן סתמן עכ
מאן כחה לקרא לין בכל עפן כותבן פכיב ה' ים סתח חנה לפלוגי כדו ואתו ס
תגש סו סתקרים כל נכסיו ואחר חנה לפלוג כדו ותו לין תגש חפ ים לו סטר כד
אם חנה חקויים לין יתט לו וכל סכן אם חן לו סטר דסלח (תסכס חב בניו אחר כן)
אחר קט חנה לפלוגי סיס לו כדו כותבן לו חפ חן לו סטר כדו וכן אם תגש ותחיל
לו חפכ סילן אחר חקם עמי סלין חדם חסטה כסעב חיתה . יתב הרחם נכסונה ס
הודה כסעב ידו בכל הנכסים סלע חס סל פלוגי הויח הודא ולין אחריון חדם עסויים
להסכס חב בניו לין כדסרח בעלמח כגון חחן חסיים לין פלוגי חכל כחה ככס
לו כסב אחר חקם חו וחקוייחין כלע חאי לין עכס סלח לחסכס חב בניו ורשחו חנת
והודה חן סטר כד חבובם וחחו היבוחים ואחר פרעט כסב הרחבם סלין כדו חליו
סלח אחר לתס בט חנין חרשן סחייבין פגון אחר בטו ואחרו היבוחים פרעט כחחנה
ונסרשן חקם סכסכו וכן כסב חרחה וחרחד דכל ענין כחחנין עמר פרעטו וכן דכ
ה' יסעה וכן כרחה כרשחו וחודה ואחר היבוחין אחר כד אחר (ס חכל ספרע כחחנין
חכל חס כסכרשחו אחר בטו לו ואחרו היבוחים אחר כד אחר לכו חכל סכרע חן כחחנין
דחם חייבן כפרס לין חוה אחר בטו ופחתו ואחר פרס סלין חרס סכרס קורס סהידיה לין
סלח כזכר כסעה סחודה ובררין כד חאי כונח חיו כחחנין וכן כסיעח ואחר חלכו פרעטי
חיון כחחנין סחומר ספרס קורס חכל חס אחר ספרס אחר כן כחחנין חכל חרחה כסב
חפ כסחומר ספרס חרי כן חיון כחחנין כסיעח וכן כדיסח חרי ואחר לט פרעטי חחר
סהודה חכל חי חחרי חחר לכו ספרע קורס סהודה והודלת כטעב חווי חסג דלח חחר
כנו לין חחחני דחיתו לין חות חחחון לחחחר כח ולין חחחנין חגו דחייכס חחר פרעטי
חחרי כן דחחחון כד חחר כחי חודלת כטעב חווי חחחון דכיון דחוי בודלכ כעל דין
כחחה עדים דחי וכתחוס עדים לין חחרי חת לו לסקר והח דחייכח סחדי כסחש לחסחון
דחחר חנה לפלוגי כדו ולכח סחדי סחחר ואחר פרעטי לין חייבהו חחרי חחר וקחר לכ
פרעטי חכל חי לכח סחדי לין כחחייבן ולין כרברייובן כחחנין חגו דחייכס חחרי לין חחרי
לכו ולין חחרי ולין חכרשח חס חודרין ואחרים חחר לט פרעטי דכחחנין כיון דלכח סחדי לין
חפ חחרי חחר לכו עיינבי כקסכני ולין כפ לית כחחנין חחחון סחחחח חחחון

והיו סוף אמתפן הן זקאחד חזק חזקו לחברו והריים ס סוף פרוטב
ואם נודע אחד כך בלא חזק האחד חזקו הריחין סוף אש נחב לזו קדם סודם לו
כד פדע הרי היא סוף ואם איט סוף לא פרוטה הרי הוא סוף דלא תלכנו
כד (א) יחזיר אם הם אמתפן אין ס סוף פרוטה לכל אחד ואם אינם
רסא המוצא חציאה אינו חייב (הכרין לא נדבר סים
מראוי צבנו סימן בחקום כנון סיכרין
מי וזה יחזיר בחקום פלע חציאה לא יבן סימן בקשרין או בחזין דכיון
בתייאמו העולם - אבל אין ס סימן לא נבטם ולא בחקומו כנון סנכר סוף
הוכה לא יחזיר נפילה בן סם אס הוא דבר סים לבלב סהרעלם הרנימו ס
יד סנפל חזכו או חפץ כוברו או חפץ חסימתו סחחסתם כה תחיד וחרנים כסנפל הרי
אן סל חוצאו סהרי נתיאם חיר כסנפל כיון סין ס סימן ונא לזו כהתר כיון סכבר
בתיאמו העולם ואם (א) צריך להחזיר העם סנתיאם אחר כך כיון סנא לזו קודם ייאום
ין צריך עזר אם הדברים חזקתין סל נתיאם סצריך (החזיר כנון ראה חפץ סנפל
צם דודאי אינו חתיאם סחזר אין כאן אחר לא זה ודאי הוא נטלת והיום או (אחר
תבוס חסנו כנברו ואש ראה סנפל ססלסה דאיכא (חזיר ודאי נתיאם סחזר (מי
צבט כל אחד יחזיר חזירי לקחו חזי חייב (החזיר דאיכא (חזיר סחז סלסנו סומטן
בבאמו חכין ואין האחד קוסר אה חכין ולא חתיאם אש אין ס סימן צריך להחזיר סלס
אה חזי כפל יחזירנו לו ואם לא ראה חתיאם כפל אס יס ס סימן חייב (הכרין ואס אין ס
סימן יהא חונק כזו ער סיכא ליתו : ואש איט סוף לא סתי פרוטוב כד פרוטב (שיל : ברא
אס רפלים ידוע סנתיאמו העולם כנון סחזר ווי (חסיקן כים או כיהא כזה אש יס ס
סימן הוא סל חוצאו וכן חוצאו חציאה סהכבר חוכיק סחזר רב אברו בעלנו תולטן
בתיאמו העולם והרי היא סל חוצאו אש יס סימן כנוכו או בחקומו (שכך חוצויה חשב
אפוזרין פירוב חפוזרוב עגול רב/ה וככרות סל נקבוס וחחאוב סל ננים סין כהס סימן
א בקשר ולא בחזין וחתיכות בשר סלס כהס סימן ולסוכוב סל חרנאו עזי צמר סלסין
כשין ואצוי פסגו הרי לו סוף סככל לו העולם חרניסין רשעם כפילהן חשב חרס
סחם בכיסו ככל סעה וכן (סוכוב סל חרנאו סוכון הן ועגול רב/ה וככרות סל
קום חירי דחיכל הוא חסיב נחחסתם כהו ונזי צמר ועפצי פסגו חחחם כוברן חרנים
כפילהן וכיון סין כהן סימן חתיאם חיר סנס בחקומו אין סימן סכל אין דרך (הפחם
קרקס ודרך כפילה כאו סס ואין חקומו ידוע והחחכס כגכ חחא פרווב חפוזרין
לא יגם כהן דרך כפילה הרי לו סוף ולא כהירין ככגמרה חוקי חחחחין דקצ
חפוזרין הרי לו סוף כחכנס כד דרי סחדעת הפחוס סס ונתיאמו העולם
בקב בארבע חחוב הא לכו הכי חקורין חכפ מלא ידע העולם סנתיאמו
דרך כפילה חוצא סס וידוע סנתיאמו העולם חותרין ואם סתחא לא חכל

בני ואיש לעלי ברובה לפי כפי לה אחריון מצוה אל בחייון סהולס תקלה כד קדם
כד קבל אלום תכל'ס לן וסגלס סהולס סהולס סהולס סהולס סהולס סהולס
אחר כד קבל אלום סהולס סהולס סהולס סהולס סהולס סהולס סהולס
קיומה סהולס סהולס סהולס סהולס סהולס סהולס סהולס סהולס סהולס
וכד לבנות סהולס סהולס סהולס סהולס סהולס סהולס סהולס סהולס
כוננסו סהולס סהולס סהולס סהולס סהולס סהולס סהולס סהולס סהולס
דלס סהולס סהולס סהולס סהולס סהולס סהולס סהולס סהולס סהולס

הבנת
הפירוט כל

הבנת
הפירוט כל

הבנת
הפירוט כל

הבנת
הפירוט כל

החברו לו ספגים וכו' וזכרו וזכרו בהם חשבה אם צורח נטל והכריז שהקשר
היה לו קול בראש בלוקק מן חתני סלקק חאנסים הרבה ואינו ידע מהל חי
גלם רצתי אמן וכן הדיו אם הגבר בעצמו חזאן מהם סע והוא ססה כדו בכדי
גם עם רצותיו אבל אם לקחו חבצל הכיה חייב להקדירם לו והוא סדסן בעבריו
והכלעני או הוא בעצמו אבל דאן על יד פועלים אחרים אין צריך להחזיר דסמח
גלם עצמן ככל מצא חמור ואוכף עלו וטבו סימון באוכף החזירין לו גם החמור וכן
תוכו פירוה כים ובתוכו חשבה מחזירין הפירוה והחשבה כסיחפ הכל וזכרים ואפ
וכלם בתוכו לא חקצנה בתוכו ומחנהו (כפועל על נב קדס) אבל אם אין מהם כלום
הכל אם אחרי הכל (כד הפירוה) אז בכל עפן הן של מוצאן ואם כפ הכל לצד
רות אז רוחין אם הכל ים לו אגפס הרי הפירוה של מוצאן סאוחין בכל (א היו נופלן
וכו מהאנצס היו מעבכין ואם אין לו אגפס אז מחזירין הפירוה חגב הכל וכל זה כדנא
דיחבל ככוכא וכמנא (פירוה הפי בכל עפן הן של מוצאן ונרי בכל עפן של מנא הקימון
בכל וכן כתב הראם חזל דברי סאין מ סימון ואיפאר סיכירנו בעלנו בטכשה שון כגון
שהוא ימן ונסתתם מ ככר אם יוצעו תלמיך חכס ומכירו בטכשה שון שהוא סלו חייב
להחזיר לו (שכד אם חזאן בחקוס תלמידי חכמים מצויין כגון גביה המדרש חייב להחזיר
לו סאן כתיאסו הרעלים מאומר המוצאן חתלמידי חכמים ככל ונטל וחכרין ברא
תלמידי חכס סאין חסנה כדסרו לא חתמכתא כפוחין ובחושטתא אבל אם חסנה כדסרו
כדברים אחרים אין מחזירין לו בטכשה שון אבל בחקוס סאין תלמידי חכמים מצויין או
גלם קדמי וכן טבעהו השון ואין הרעלים מכירין מ אינו חייב להכריז ..

**דסב המוצא דבר סאמכים לטבל מ להחזירו אם היה סל היה מחזירו בסל
קברו גם כן מחזיר ואם בסל (א היה מחזיר בסל חזרו אינו חייב**

להחזיר - ואם בהמה היא והכה בה חעט חייב להחזירה על הרעלים חעפי האם היתה סל
(א היה מחזירה וזאם אין דרכו לנטפל בעשר חקפ סאמכים חרפ העשר אבל דרכו לנטפל בסדה
בזאם בסדה יגרעין לו ונא איפטיט : ובעב הרחם חזאה בעשר אינו חייב לנטפל בה
בסדה חייב להחזירה חעפי סאין דרכו בעשר והראם בת רחמי מפרסים נכין דא איפטיטא
אזלנן לקומראן וחייב להחזיר בסדה וכוון סנתחייב בסדה חא בעשר חייב ואחרונה נראה לו
דכיון דזקן פטור כסאינו (פ כסרו איסורין הוא גב רידיה אם יאנל ככסד בתוכה בחקוס
סאינו חייב להחזירה מן הסדה ער סיכאכה (שיר ויפח) **רסג אברתו**

קורחא לכל אדם חפ (אכרה חכו ורם כדדריפיו חאכס כי (א
והיה כד חכין ומיהו חעפי סלח חירב והמורה אין לו (אדם) דקדק הרבה ולומר אקדים חפ
זל' אם לא רפאידיא לחוכח סאם חקדק הרבה יבא לערי עפנה .. אכרה חכו ואכרה רס
אם היה חכו סקיל כנגד רם של אכיו קורחא ואם (או של רם קורחא) ברא כרם חוכהק
ירוב חכמתו חכמי הפח אברתו והסיב אכרה חכמתו אין לו אן סכר הריוני לו כיצד סעף

במוצא סדרות של בעל חובה וגוי צדק הצדען וחתיכה בשר או דג מים בהן סיי
דבר שיש סיימן חייב להכריזי המוצא חבוב של יין וסחן גריגרוה ותםחה קודם היפתח
האוצרות ויזיב להכריז מים סיימן ברשימתו לאחר סנפתחו האוצרות אין בהן סיימן וקיש
חייב להכריז ושר אפי יתן בהן בעל חובה סיימן אינו חושל סחא חכרו יזו מדיה חב
סיימן עם פירם רי דוקא בחנאים סבל מדהו סוח אכל חקרים יס בהו סיימן בחלית
בסחן סיימן מוצא צמרי פירות חייב להכריז מוכא ינתכום עם ומקומן הוי סיימן אעט סחא
ברמוב הרבם סחין חבגלגלן ברנל אדם וכן אם מוצא סלמת מטבשה זו ער ג' או ג' או
באגלן התחילון רחב חן החוש והחמש רחב חן העלון סודאי כך העחום עם וכרי
מטבשה מצאתי וזה יחמר סלמת חן ואיכו צריך לומר כחגלגלן : וכן אם מוצא אחר יזו יזו
ואחר מוכאן ואחר על גבסחן פו כסונם פירום רום של חמש על התחילון ורום של העלון עי
החמש אכל מוצא ספס או סלמת ויכום עסויין כחגלגלן לא חוכחין זו על גב זו ומקצבו
על גב קרקס הרי חן על מוצאן כסיר פירום חוטלן כשגל או כסורה באורך זה אכל זה חן
כחיסבה פירום כסנמה רנל הקנקן איכשא וכן איכסיטא וכהב הרמדם לא יטול זה הרמדם
ככה מטל ומכריז " בלא סחחזירין מטבש בסיימן בסיימן חקום אכל חם אין סיימן
בחקום לא כנפכו ואפי חם אומר רמחה היא בחומם חלל עופ או אפי סחן כתיב עליה חיי
חחזירין על (פי סגבו) להוצאה וסחא הוציאה זה ומחמה גמלה ראה סלע סנפלה חחכרו בין
החולות או במקור העברי חותר על לקחה סודאי כה חחכה ואפי רחמו סחכר בכבדה
לקסו ודאי כתיבם לא סחחכר בלם חול חחכה על או על אחר סנפל מוצא עחורים קטפם
ברמוב היקרי כגון בסדה זרעה חם ככר סכאום סם דרך כחלה הרי ג' סלע חמט סחין
בהן סיימן דרך חכה חייב להכריז סחחחחן סיימן מוצאן ברמוב הרבם הרגלו סלע חמט
סחחגלגלן ברנל חדם ואין חקום סיימן שחמים גדלעם סחין חחגלגלן ברנל חדם חפי
מוצאן ברמוב הרבם חייב להכריז סחחחחן סיימן חקום סחכל רגילן עהו סם כגון חכה
בספת הנהר (א) הני סיימן סהכל פורקין סם חבוביהם כל דבר סיים ס סיימן חפי חח
ברמוב הרבם סחח כדרם ברנל חדם חחח סיימן סיימן הבא חליוכגון ככר מים ס חשה
ומגל סיים חרם סחין דרך עהכס בתוכו לא חליו כפל (דברי ר' יחודה הוי סיימן
כפעמים יתן ל (ס) ויזכור סחח בתוכו ויחמר חומו (סיימן) ופכך חייב להכריז ורגנן סגרי
רנא הוי סיימן וכהב חחחכס דהוי סיימן ואפי יודע לכה פסק כריב יחודה והרמם כספ
ברבנן החסקל והחדה וחחחן והקסרים בחקום סחין ג' לן לעמוב חקסרים וחחחיים
סוין הוי סיימן (פיכך המוציא חחחין או צמריוב או חחחחין חם מוצאן אחר חחחחין חן
סלע סחין בהן סיימן ואפי הרבה חחחין ככה אחר הרי חן סלע סחין חחחחן סיימן חחחחין
לעמוב חכרים בחחן סחח חכל ל' חחח ספ ברין יכריז חחחחן חחחחין חחח חחח
ומפס חן וכן חם חחח חחחין הרבה חחח בר יכריז וזה יתכן סיימן בחחחחן חחח
חחחחן חחח חן חחחחן או חן חחח חייב סיימן אכל חם כהן סיימן בחחחחן חחח

כהר חמורו ומהור חמורו של שות חזת ושל חריו חזתים וחזק את סע ותציל
 אין לו לא שכרו כרין שיהיה סם בעל החמור וכן התנה עמו אכל אם לא היה
 סם ותתנה עמו שיפן לו רחי חמורו או שהתנה כן בצפ סגרת חייב לעבן לו רחי ס
 אזיו ירד להציל וכן הציל אין לו לא שכרו חמורו לו וכן אפס סגנעס זה בזה
 דכס וזה בתכתיב סליין ונסדקה כדו סל דכס וספר זה אב ייס ותציל את ודכס
 סע אין לו לא שכרו חמורו לו ואס אחר לו על חנה סקפו לו רחי ייפ או סאחר כן כ
 חייב לעבן לו רחי ייס ואס הוא בעפן שאס לא היה חזיל הדכס היה נפסר או היה הפס
 חז סיציל לעצמו הוא זה כל דכס וזה בקנצס יקפס ונסדק כלל דכס ואחר עב
 הקנצס לא חזיל הדכס לא אם כן הדין לו חזיל או כד וכד רחיס וקבל עלו בעל הד
 אין לו לא שכרו חמורו לו כיון סע הפסידו כלס כיוצא ס חרי סתית סרת חכה חק
 והיה מעשרת נפשו ואחר לו טול דינר ותעברפ אין לו לא שכרו - היה צייר ואחר לו
 חזרברך ותעברפ יתן לו שכרו חאנס - רסר דרואה אב האבית ה
 (הסיכה כחנס כרין סגל בטל חמורו)
 בחלוצתו יכול לקבל עליו סכר וואכל בטל חמורו סגל חסנע לא יאחר לו ח
 לו סלס לא חמורין כחה היה רוצה לפקס (הקבטל חמורו סתיה שסק בת ונעסוק
 בהסבתה כיצד היה שסק בחלוצתה סהיה בטל על חמורו דינר ונהפחה ולעכ בטל היה
 בטל דינר ונהפחה ונעסוק בהסבתה היה בטל חמורו דינרים טתן לו ספ דינרים חמורו
 סאסתכר דינר בהסבתה כיון סגל חייבתו תורה להפח חלוצתו ונעסוק בהסבתה עכ יכול
 לקח סכר ההסבה חפ ער כרי האבדת כנון סחיתה סזה לא ספ דינרים וחיט חס עסה
 חעצמו חבל חינו חייב להפח חלוצתו כרי להסיב ונתפח חמורו כלס ואס הוא בטל כריד
 להסיב כחנס כדפטרס היה סכר תהסבת יתר על סכר הכטלה כנון סעל חלוצתו היה מטל
 דינר ועל ההסבת ספ דינרים אין לו לא דינר דלגכ חמורו כחי סחין לו חלוצתה רחי ואס
 חינו רוצה נפחוב חטלע סחוק סכר בטלתו חינו חייב להסיב לא חס כן היו סס הרעלס או
 סגתה סחאוכן בר סיתנה בצפחה על חנה סיתנו לו כל סכר בטל חמורו חינו סס או סחץ
 סס בר סע קודס וחיט חייב להסיב וחיתו חס הרעלס או בר סס וחמוריס לו ססכ וסבן לו
 כל סכרד חייב להסיב חף חס לא ירצה ונס חס חייבן לעבן לו כל סכרו חפ פסקו לעבן לו
 יומר חן חמורו לו זהו רחור שגטל כפועל בטל כשעסה חעצמו חייט דוקח סחין הרעלס
 סס חבל חס היו סס ולא התנה והפח אב סע וחיט לא יטול לא כפועל בטל לגמרי כנון
 סכר חכינו בטל סלס ולעכ בטל היה כוטל דינר ונעסוק בהסבתה היה מטל ספ דינרים
 אין לו לא דינר כיון סהרעלס סס ולא התנה חיתו רחמסיר חנפסית ולא יטול כלס על
 תהסבה - אכרס חגוי חמרת וכן חרשא כל חון סגל חגיעת לעו סחינו חייב נטרונ חמרת
 להסיכה לא חפ כרוב לעז חמרת - ולא שר לא סאסור להחזירה : וחכל חקוס בחקוס
 חיס קול חסס חס לא יחזירה לו חייב להחזירה וכעכ הרחנס ואס חמורו סכרי לקדס חסן

ל על מחציתו או חצי אחר...
עקב אחר טכונת עין בנט לא...
מלך אלן הסילן אחר או...
כאף זיל זימה סחא אחר קוח ולא...
חס פני אדם מס חס לא ואם אין...
הגט מנאכני אלן האתר סמנו כמנו...
סהוקוק במחו' סל זה אלן היה...
אפי לא מכיאי סייה אלן החוקוק...
הקתוקים בו סלח אחרתו מועל...
אינן חעדים סזה התובע הזו...
סזהו קתימה ידם כגון סחין ה...
אחרים סחם כמסל לא אכני חס...
סוז היא קתימה יכן או סחחרו ה...
בצל חוה פלופה ואפי אינן קוחרין...
אינו מועל אלן סח' יאח' חותו קו...
סחין סעעל כס' סין סח' סח' סח'...
יוסא בן סחשן ולן מכיאי סייה...
וכל זה סהבעל חודה סנהכו...
חחזרים לה כדלס' בלס' ק...
סח' סח' סין או בסירוח חכיות...
סח' סח' על יוסא בן סחשן במל...
חחזקו יום בלוח' השני בלוח'...
שני סל סל סל סל סל סל סל סל...
לל סל סל סל סל סל סל סל סל...
קל' צריך סיהיו ספ עדים בסרים...
סחרו לה סלח בעדים או חפ' בעל...
סח' וינינו גט ואעפי סח' סח' סח'...
סח' סח' סח' סח' סח' סח' סח'...
סח' סח' סח' סח' סח' סח' סח'...
סח' סח' סח' סח' סח' סח' סח'...
סח' סח' סח' סח' סח' סח' סח'...
סח' סח' סח' סח' סח' סח' סח'...

שלא יבא לך דבר רשע ואם יבא עליך ואלו
מלכות יבא עליך ואלו מלכות יבא עליך
ולא יבא לך דבר רשע ואם יבא עליך
ולא יבא לך דבר רשע ואם יבא עליך
ולא יבא לך דבר רשע ואם יבא עליך

המעשה המקיים אלו כיתובים בתנאי : ואלו יתקיים
הוא כי הן בלתי נכונות ואם הוא כהן חותר על אלו יבא
עליו ואלו יבא עליו ואלו יבא עליו ואלו יבא עליו
ולא יבא לך דבר רשע ואם יבא עליך
ולא יבא לך דבר רשע ואם יבא עליך
ולא יבא לך דבר רשע ואם יבא עליך
ולא יבא לך דבר רשע ואם יבא עליך
ולא יבא לך דבר רשע ואם יבא עליך

אלו יבא לך דבר רשע ואם יבא עליך
אלו יבא לך דבר רשע ואם יבא עליך
אלו יבא לך דבר רשע ואם יבא עליך
אלו יבא לך דבר רשע ואם יבא עליך